UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä tammikuuta 2013*

EMOTR — Tukiosasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Sitrushedelmien jalostus, puuvilla, naudanliha ja oliiviöljy — Tilintarkastus — Olennainen valvonta — Oikeasuhteisuus — Uusiutuminen — Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-46/09,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään V. Kontolaimos, I. Chalkias, S. Charitaki ja S. Papaïoannou,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Markoulli ja H. Tserepa-Lacombe, avustajanaan asianajaja N. Korogiannakis,

vastaajana,

jossa on kyse Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 8.12.2008 annetun komission päätöksen 2008/960/EY (EUVL L 340, s. 99) kumoamisesta niiltä osin kuin sillä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan menot,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja J. Schwarcz,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.6.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1. *Yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamista koskeva yleinen sääntely*

1 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13) annettiin yhteistä maatalouspolitiikaa rahoitettaessa sovelletut yleiset säännöt. Kyseinen asetus on kumottu ja korvattu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103), jolla säännellään 1.1.2000 ja 16.10.2006 välisenä aikana yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen puitteissa maksettavia menoja.

2 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että Euroopan yhteisöjen komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella, ja sen 7 artiklan 3 kohta liittyy maksajavirastojen tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen.

3 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio päättää menoista, jotka jätetään 2 ja 3 artiklassa tarkoitetun yhteisörahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, ettei kyseisiä menoja ole toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Ennen kielteisen rahoituspäätöksen tekemistä on komission tarkastuksen tuloksista ja asianomaisen jäsenvaltion antamista vastauksista toimitettava kirjalliset tiedoksiannot, joiden perusteella molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen jatkotoimenpiteistä.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää käynnistämään menettelyn, jossa pyritään molempien osapuolten kantojen yhteensovittamiseen neljän kuukauden kuluessa ja jonka tuloksista toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen kielteisen rahoituspäätöksen tekemistä.

Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun epäsäännönmukaisuuden merkittävyyden. Komissio ottaa tällöin huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon.

Rahoituksesta ei voida kieltäytyä, kun on kyse:

a) niistä 2 artiklassa tarkoitetuista menoista, jotka on toteutettu 24:ää kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa;

_ _”

4 Asetuksen N:o 1258/1999 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot toteuttavat kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toimenpiteet, jotka ovat tarpeen:

a) rahastosta rahoitettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja niiden säännönmukaisuuden varmistamiseksi;

b) sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi ja käsittelemiseksi;

c) sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien vuoksi menetettyjen summien takaisin perimiseksi.

– –”

5 Asetus N:o 1258/1999 on kumottu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1), jota sovelletaan 1.1.2007 lähtien (asetuksen N:o 1290/2005 49 artikla). Viimeksi mainitussa säädetään, että muun muassa 31 artiklaa, joka liittyy sääntöjenmukaisuuden tarkastamiseen, sovelletaan kuitenkin 16 päivästä lokakuuta 2006 16 päivästä lokakuuta 2006 alkaen aiheutuneisiin menoihin.

6 Asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan säännökset vastaavat pääasiallisesti asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan säännöksiä.

7 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna 22.10.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2245/1999 (EYVL L 273, s. 5), 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos komissio tutkimuksen perusteella katsoo, että menoja ei ole toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti, se antaa kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi tarkastustensa tulokset ja korjaustoimenpiteet, jotka on toteutettava edellä mainittujen sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tulevaisuudessa.

Tiedonannossa on viitattava tähän asetukseen. Jäsenvaltion on annettava vastaus kahden kuukauden kuluessa, ja komissio voi muuttaa kantaansa vastaavasti. Perustelluissa tapauksissa komissio voi suostua tämän vastaukselle varatun määräajan pidentämiseen.

Vastaukselle varatun määräajan päätyttyä komissio aloittaa kahdenväliset neuvottelut, ja molempien osapuolten on pyrittävä sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä sekä rikkomisen vakavuuden arvioinnissa ja Euroopan yhteisölle aiheutuneesta taloudellisesta haitasta. Näiden neuvottelujen sekä niiden määräaikojen päätyttyä, jotka komissio on asettanut jäsenvaltioita kuultuaan lisätietojen toimittamiselle kahdenvälisten neuvottelujen jälkeen, tai, jos jäsenvaltio ei hyväksy neuvottelukutsua komission asettamassa määräajassa, komissio antaa tämän määräajan päätyttyä päätelmänsä virallisesti tiedoksi jäsenvaltioille viitaten komission päätökseen 94/442/EY. Tiedonannossa on oltava arvio niistä menoista, jotka komissio aikoo ehdottaa jätettäviksi yhteisörahoituksen ulkopuolelle asetuksen – – N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan estämättä tämän kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on niin pian kuin mahdollista annettava komissiolle tiedoksi yhteisön sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat korjaustoimenpiteet sekä niiden voimaantulopäivä. Komissio tekee tarvittaessa asetuksen – – N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti yhden tai useamman päätöksen niiden menojen, joita yhteisön sääntöjen noudattamatta jättäminen koskee, jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle korjaustoimenpiteiden tosiasialliseen toteuttamispäivään asti.”

8 Asetuksen (ETY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annettua komission asetusta (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90) sovelletaan 16.10.2006 lähtien ja sen 11 artiklan 1–3 kohdassa säädetään pääasiallisesti samasta menettelystä kuin asetuksen N:o 1663/95 8 artiklassa.

2. *Komission suuntaviivat*

9 Rahoituskorjausten soveltamista koskevat suuntaviivat on määritelty 23.12.1997 päivätyssä asiakirjassa nro VI/5330/97, jonka nimi on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa” (jäljempänä asiakirja nroVI/5330/97).

10 Asiakirjan nro VI/5330/97 liitteestä 2, jonka otsikko on ”EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvän jäsenvaltioiden toteuttaman valvonnan puutteiden rahoitukselliset seuraamukset”, ilmenee, että rahoituskorjaukset lasketaan ottaen erityisesti huomioon todetun poikkeaman merkittävyys ja että komissio ottaa tällöin huomioon rikkomisen laadun ja vakavuuden sekä yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon (asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 oleva toinen kohta).

11 Asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä määrätään ensinnäkin ”yksittäisissä tositeaineistoissa olevien virheiden arviointiin” perustuvan rahoituskorjauksen arviointitavasta. Kyseisessä arviointitavassa otetaan huomioon yksittäiset sääntöjenvastaisuudet – jotka tarvittaessa ekstrapoloidaan – ja sillä päädytään yksittäiseen korjaukseen. Samassa liitteessä määrätään lisäksi taloudellisen tappion riskiin perustuvaan rahoituskorjaukseen sovellettavasta arviointitavasta. Kyseisessä arviointitavassa otetaan huomioon systeemisiä sääntöjenvastaisuuksia, ja sillä päädytään kiinteämääräisen korjauksen soveltamiseen (asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 oleva 8–25 kohta).

12 Viimeksi mainitun arviointitavan, jolla on merkitystä järjestelmien tilintarkastuksessa, mukaan komissio soveltaa kiinteämääräisiä korjauksia, joiden määrä 2, 5, 10 tai 25 prosenttia ilmoitetuista menoista sen mukaan, miten suuri taloudellisen tappion riski yhteisölle aiheutuu valvontajärjestelmän puutteista (asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 oleva 8 kohta).

13 Komissio jakaa jäsenvaltioiden harjoittaman valvonnan kahteen ryhmään (asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 oleva 14 kohta).

14 ”Olennaista valvontaa” ovat ne fyysiset ja hallinnolliset tarkastukset, jotka on toteutettava olennaisten tekijöiden todentamiseksi, joita ovat erityisesti maksuvaatimuksen perusteen olemassaolo, määrä, laadulliset edellytykset annettujen määräaikojen noudattaminen mukaan luettuna, sadonkorjuuta koskevat vaatimukset, hallussapitoajat jne. Tarkastukset suoritetaan paikan päällä vertailemalla tietoja muihin erillisiin tietolähteisiin kuten maarekistereihin.

15 ”Lisävalvontaa” ovat ne hallinnolliset toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä vaatimusten asianmukaisen käsittelyn kannalta, ja tällaisia toimenpiteitä ovat maksuvaatimusten jättöpäivien noudattamisen tarkastaminen, kaksinkertaisten maksuvaatimusten tunnistaminen, riskianalyysi, rangaistusseuraamusten soveltaminen sekä menettelyjen asianmukainen valvonta.

16 Asiakirjassa nro VI/5330/97 määrätään seuraavasta neljästä kiinteämääräisestä korjauskertoimesta tukikelvottomien menojen laskemista varten:

— kun valvontajärjestelmä puuttuu kokonaan tai sen soveltamisessa ilmenee vakavia puutteita taikka on olemassa viitteitä usein toistuvista sääntöjenvastaisuuksista ja laiminlyönneistä sääntöjenvastaisten tai petoksellisten käytäntöjen torjumisessa, sovelletaan 25 prosentin korjausta, jos voidaan perustellusti katsoa, että Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) on aiheutunut huomattava tappioriski

— kun yksi tai useampi olennainen tarkastus on jäänyt toteuttamatta tai ne on toteutettu niin puutteellisesti tai niin harvoin, että niiden perusteella ei voida määritellä maksuvaatimuksen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia, sovelletaan 10 prosentin korjausta, jos on mahdollista kohtuullisella varmuudella ajatella, että EMOTR:n varoihin kohdistuva merkittävien tappioiden riski on ollut suuri

— kun kaikki olennaiset valvontatoimenpiteet on toteutettu, mutta niitä ei ole sovellettu lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, sovelletaan korjausta, joka on 5 prosenttia menoista, jos on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta vaatimusten sääntöjenmukaisuudesta ja että rahastoon kohdistunut tappioriski on ollut merkittävä

— kun jäsenvaltio on suorittanut olennaiset valvontatoimenpiteet asianmukaisesti, mutta on täysin laiminlyönyt yhden tai useamman lisävalvontatoimenpiteen toteuttamisen, sovelletaan 2 prosentin korjausta, ottaen huomioon, että rahastoon on kohdistunut vähäisempi riski ja että sääntöjenvastaisuus ei ole ollut yhtä vakava.

17 Asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 määrätään lopuksi, että ”valvonnan parantamisen laiminlyönti on vakavampaa silloin kun komissio on jo ilmoittanut jäsenvaltiolle parannuksista, joita se pitää ensiarvoisen tärkeinä yhteisön varojen suojelemiseksi petoksilta ja sääntöjenvastaisuuksilta” (liitteessä 2 olevan 16 kohdan loppuosa).

18 Asiakirja AGRI/61495/2002 koskee komission EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä käsittelemiä valvontajärjestelmien uusiutuvaan riittämättömyyteen liittyviä tapauksia, ja siinä täsmennetään asiakirjassa nro VI/5330/97 määrättyä uusiutumisperiaatetta. Siinä määrätään seuraavaa:

”Jos

— valvontajärjestelmän tai jonkin sen osan puuttumisesta tai riittämättömyydestä on tehty yksi tai useampi päätös, jotka koskevat EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtyjä rahoituskorjauksia, ja

— jos jo oikaistun ajanjakson osalta todetaan samojen puutteiden olevan yhä olemassa,

komissio katsoo – sillä varauksella, että se tutkii jäsenvaltion mahdollisesti toteuttamat korjaavat tai korvaavat toimenpiteet – että aikaisemman oikaisun yhteydessä sovelletun kiinteämääräisen korjauskertoimen määrän korottaminen on yleensä perusteltua siitä syystä, että EMOTR:lle aiheutunut tappioriski on ollut huomattava.

– –

Jotta 8.12.1997 päivätyssä asiakirjassa C 3909 (VI/5330/97) tarkoitettujen korjausten kiinteämääräisyys voitaisiin varmistaa silloin, kun sääntöjenvastaisten menojen todellista määrää ja siis yhteisölle aiheutuneen taloudellisen tappion määrää ei voida määrittää, seuraavia ohjeellisia prosenttimääriä voidaan soveltaa:

– –

— jos aikaisempi korjaus on ollut 5 prosenttia, asianomaisen uuden ajanjakson osalta voidaan soveltaa 10 prosentin suuruista kerrointa

— jos aikaisempi korjaus on ollut 10 prosenttia, asianomaisen uuden ajanjakson osalta voidaan soveltaa vähintään 15 prosentin suuruista kerrointa aina riskin kasvamisen vakavuuden mukaan;

_ _”

Asian tausta

19 Komissio jätti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 8.12.2008 tekemällään päätöksellä 2008/960/EY (EUVL JO L 340, s. 99, jäljempänä riidanalainen päätös) yhteisörahoituksen ulkopuolelle Helleenien tasavallan osalta hedelmien ja vihannesten, puuvillan, naudanlihan, oliiviöljyn ja tilintarkastusten aloilla yhteensä 179 140 594,66 euron suuruisen määrän markkinointivuosilta 2002–2006.

20 Komission tekemien rahoituskorjausten perustelut esitettiin tiivistettyinä 11.9.2008 päivästyssä yhteenvetokertomuksessa AGRI-63130-00-2008, joka liittyy sen valvonnan tuloksiin, jota komissio suorittaa asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan nojalla sääntöjenmukaisuutta tarkastaessaan (jäljempänä yhteenvetokertomus).

21 Komissio on riidanalaisessa päätöksessä tehnyt seuraavat korjaukset:

— alalla ”hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus”: kaksi kiinteämääräistä 10 prosentin korjausta on tehty siitä syystä, että maksu on suoritettu sekkinä ja hallinnon ja että kirjanpidon valvonnassa on puutteita; korjauksen määrä markkinointivuodelta 2005 on 2 289 213 euroa ja markkinointivuodelta 2006 385 748 euroa

— puuvilla-alalla: kahden riitauttamatta jätetyn, tukikelpoisen tuotannon ylittymisen vuoksi tehdyn yksittäisen korjauksen, joista ensimmäisen määrä markkinointivuodelta 2003 on 4 870 264,97 euroa ja toisen määrä markkinointivuodelta 2004 2 143 945,63 euroa, lisäksi komissio on määrännyt kaksi 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta, joista ensimmäisen määrä on markkinointivuodelta 2002 27 731 557,37 euroa ja toisen markkinointivuodelta 2003 32 655 464,17 euroa

— naudanlihapalkkioiden alalla komissio on soveltanut kiinteämääräisiä korjauksia, koska tunnistus- ja rekisteröintitietokannassa ja paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa oli ollut puutteita; korjausten määrä markkinointivuodelta 2003 on 10 prosenttia, markkinointivuodelta 2004 5 ja 10 prosenttia, markkinointivuodelta 2005 10 prosenttia ja markkinointivuodelta 2006 5 ja 10 prosenttia, eli korjausten kokonaismäärä on 14 341 429,92 euroa

— oliiviöljyn tuotantotukien alalla komissio on tehnyt markkinointivuosilta 2003–2006 10 ja 15 prosentin kiinteämääräisiä korjauksia siitä syystä, että oliivipuiden, myllyjen ja satomäärien valvonnassa oli ollut toistuvia puutteita, eli korjausten kokonaismäärä on 83 641 370,78 euroa, ja

— tilintarkastuksen alalla komissio on määrännyt markkinointivuodelta 2005 yksittäisen 4 521 536,62 euron korjauksen siitä syystä, ettei maksumääräaikoja ollut noudatettu; lisäksi se on rahoitusta koskevien enimmäismäärien ylityksen perusteella määrännyt markkinointivuodelta 2004 yksittäisen 6 326 450,77 euron korjauksen ja markkinointivuodelta 2005 yksittäisen 233 613,43 euron korjauksen.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

22 Helleenien tasavalta nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 6.2.2009 jättämällään kannekirjelmällä.

23 Koska jaostojen kokoonpanoa muutettiin, asia annettiin 30.9.2010 viidennelle jaostolle. Uusi esittelevä tuomari nimettiin 15.2.2011, ja koska hän työskenteli toisessa jaostossa, asia annettiin kyseiselle jaostolle.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kirjallisia kysymyksiä asianosaisille. Nämä vastasivat kysymyksiin asetetussa määräajassa. Asianosaisten lausumat ja heidän vastauksensa esitettyihin esittämiin kysymyksiin kuultiin 5.6.2012 pidetyssä istunnossa.

25 Helleenien tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä sen kirjelmissä esitetyin tavoin

— velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

1. *Kanteen laajuus*

27 Helleenien tasavalta esittää kannekirjelmässään riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi kaksitoista kanneperustetta. Kaksi ensimmäistä perustetta liittyy sitrushedelmien jalostuksen alaan. Kolmas peruste koskee puuvilla-alaa. Neljäs, viides ja kuudes peruste liittyvät naudanliha-alaan. Seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs peruste liittyvät oliviiöljy-alaan ja kymmenes, yhdestoista ja kahdestoista peruste koskevat tilintarkastusalaa.

28 Helleenien tasavalta on istunnossa ilmoittanut luopuvansa neljännestä ja seitsemännestä perusteesta, joissa väitettiin, ettei komissio ollut ajallisesti toimivaltainen ja että oikeusvarmuuden periaatetta oli loukattu, koska naudanliha- ja oliiviöljyalaa koskevat menettelyt kestivät liian kauan.

29 Lisäksi se on luopunut viidennestä ja kahdeksannesta perusteesta, joiden mukaan asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä 24 kuukauden määräaikaa ei ollut noudatettu naudanliha- ja oliiviöljyalojen osalta.

30 Tilintarkastusalan osalta se on luopunut kahdennestatoista perusteesta, joka koskee tutkintaa nro FA/2006/137/GR ja joka nojautuu perustelujen puuttumiseen. Kymmenennen perusteen, joka liittyy tutkintaan nro FA/2005/70/GR ja joka koskee ensinnäkin epäsuotuisiin alueisiin ja toiseksi viinitilojen rakenneuudistukseen sekä tuotantosuunnan muuttamiseen liittyviä korjauksia ja kolmanneksi naudanliha-alan lisämaksuja, se on ilmoittanut pysyttävänsä ainoastaan epäsuotuisten alueiden osalta.

31 Se on lopuksi ilmoittanut luopuvansa riidanalaisen päätöksen muuttamista koskevasta vaatimuksestaan.

32 Nämä seikat on merkitty istuntopöytäkirjaan.

2. *Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat alalla ”hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus” tehtyjä korjauksia*

Yhteisön lainsäädäntö

33 Tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28.10.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2202/96 (EYVL L 297, s. 49) otettiin käyttöön tuottajille myönnettävää rahoitustukea koskeva järjestelmä, joka perustuu hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28.10.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/1996 (EYVL L 297, s. 1) mukaisesti hyväksyttyjen tai esihyväksyttyjen tuottajajärjestöjen ja jalostajien tai näiden laillisesti perustettujen yhdistysten tai liittojen välisiin sopimuksiin.

34 Asetuksen (EY) N:o 2202/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 1.12.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2111/2003 (EUVL L 317, s. 5) 7 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että sopimuksissa on mainittava erityisesti raaka-aineista tuottajaorganisaatiolle maksettava hinta, joka voi vaihdella lajikkeen ja/tai laadun ja/tai toimituskauden mukaan ja joka on maksettava pankki- tai postisiirtona.

35 Asetuksen N:o 2111/2003 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen 25 ja 26 artiklassa säädettyjen, tuottajaorganisaatioita ja jalostajia koskevien rekisterien ja sen varmentamiseksi, että rekisterit vastaavat tuottajaorganisaatioilta ja jalostajilta kansallisessa lainsäädännössä edellytettyä kirjanpitoa.

36 Asetuksen N:o 2111/2003 tarkastuksia koskevassa 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kullekin makeita appelsiineja, mandariineja, klementiinejä, satsumia, sitruunoita, greippejä ja pomeloita toimittavalle tuottajaorganisaatiolle on tehtävä seuraavat tarkastukset kunkin tuotteen ja markkinointivuoden osalta:

– –

b) hallinnolliset ja kirjanpidon tarkastukset vähintään

   i) 5 prosentille sopimusten alaisista tuottajista erityisesti sen varmistamiseksi tuottajakohtaisesti, että pinta-alat, kokonaissato, tuottajaorganisaatiolle toimitettu määrä ja jalostettavaksi toimitettu määrä vastaavat 23 artiklassa säädettyjä tukia ja saatuja maksuja;

   – –

c) hallinnollisia ja kirjanpidon tarkastuksia sen varmistamiseksi, että 15 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuottajien tuottajaorganisaatioille toimittamat kokonaismäärät, jalostettavaksi toimitetut kokonaismäärät, kaikki 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimitustodistukset ja tukihakemuksiin merkityt kokonaismäärät vastaavat 23 artiklan mukaisesti maksettuja tukia ja jalostajalta saatuja maksuja;

2. Makeiden appelsiinien, mandariinien, klementiinien, satsumien, sitruunoiden, greippien ja pomeloiden jalostajille on tehtävä seuraavat tarkastukset kunkin laitoksen, tuotteen ja markkinointivuoden osalta:

a) hallinnolliset ja kirjanpidon tarkastukset vähintään

i) 5 prosentille kunkin sopimuksen (lyhytaikaisen tai monivuotisen) mukaisesti saaduista eristä sen varmistamiseksi, että kyseiset erät sisältyvät sopimukseen ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimitustodistuksiin; tarkastuksissa on varmistettava myös käytettyä kuljetusvälinettä koskevat tunnistetiedot ja liitteessä I säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattaminen;

– –

c) hallinnollinen ja kirjanpidon tarkastus lähetettyjen ja vastaanotettujen laskujen ja kirjanpitotietojen perusteella sen varmistamiseksi, että vastaanotetuista raaka-aineista saatujen ja ostettujen ja toisaalta myytyjen lopputuotteiden määrät vastaavat toisiaan;

– –”

37 Komission asiakirjan nro 17933/2000 liitteessä 16 määritellään olennainen valvonta ja lisävalvonta sitrushedelmien alalla. Kyseisessä liitteessä määritellään etenkin kuusi olennaista valvontaa, joihin kuuluvat muun muassa sen tarkastaminen, että rekistereitä pidetään asianmukaisesti ja että ne ovat yhtäpitäviä kansallisen lainsäädännön mukaisten, tuottajaorganisaatioita ja jalostajia koskevien kirjanpitosäännösten kanssa.

Yhteenvetokertomus

38 Komission yksiköt tekivät 3.–7.4.2006 Kreikassa tutkintaan FV/2006/315/GR liittyviä tarkastuksia. Kirjeenvaihdon jälkeen komission ja Kreikan viranomaisten välillä pidettiin 27.2.2007 kahdenvälinen kokous. Komissio ilmoitti 10.1.2008 päivätyllä kirjeellä Kreikan viranomaisille vaatimuksensa. Sovitteluelimen annettua 19.6.2008 lausuntonsa komissio ilmoitti lopullisen kantansa 21.8.2008 päivätyllä kirjeellä.

39 Yhteenvetokertomuksen mukaan asetuksen N:o 2111/2003 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja 1 kohdan c alakohdassa sekä 27 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädetyissä hallinnollisissa ja kirjanpitoon kohdistuneissa tarkastuksissa oli ilmennyt tiettyjä heikkouksia. Yhteenvetokertomuksessa todetaan lisäksi, että saman asetuksen 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjä tarkastuksia ei ainakaan yhdessä tapauksessa ollut tehty yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi siinä todetaan, että usein näihin tarkastuksiin liittyvät tositteet puuttuivat. Nämä puutteet olivat johtuneet pääasiallisesti siitä, ettei selviä ohjeita ollut ja että asianomaisten tarkastajien kirjanpidolliset tiedot olivat vähäisiä. Komission yksiköt katsoivat, että kyseiset heikkoudet liittyivät valvontajärjestelmän olennaisiin puoliin ja että tarkastusten tekemättä jättämisestä tai niissä olleista puutteista aiheutui EMOTR:lle huomattava riski. Komissio totesi, että samankaltaisia puutteita oli todettu muun muassa eräässä vuonna 2003 tehdyssä, sitrushedelmien jalostusta koskeneessa tutkimuksessa.

40 Komission yksikköjen toteamuksista ilmenee lisäksi, että yksi jalostajan tuottajaorganisaatiolle suorittama maksu oli tehty sekillä, vaikka tämän tyyppiset maksut on maksettava pankki- tai postisiirtolla, ja että komissio oli jo aikaisemmin huomauttanut tästä. Yhteenvetokertomuksesta ilmenee myös, etteivät tarkastuksia suorittaneet tarkastajat olleet olleet selvillä tätä alaa koskevista yhteisön ja kansallisista vaatimuksista.

41 Komissio katsoi, etteivät olennaisten tarkastusten lukumäärä ja perusteellisuus olleet sovellettavien asetusten mukaisia asiakirjassa nro VI/5330/97 määriteltyjen suuntaviivojen mukaisesti ja että kyseinen puute uusiutui. Se totesi, että aiempi korjaus oli 5 prosenttia, ja se sovelsi käsiteltävässä tapauksessa 10 prosentin kiinteämääräistä korjauskerrointa markkinointivuosilta 2005 ja 2006 kyseisen ajanjakson alkaessa 30.8.2004 ja jatkuessa käsittäen koko markkinointivuoden 2004/2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

42 Helleenien tasavalta esittämä ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että asiakirjoissa nro VI/5330/97 ja nro 17933/2000 määriteltyjä komission suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu väärin, ja sen toisen kanneperusteen mukaan tosiseikkoja on sovellettu väärin ja korjaukset ovat suhteettomia.

Ensimmäinen peruste, jonka mukaan asiakirjoissa nro VI/5330/97 ja nro 17933/2000 määriteltyjä komission suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu väärin

43 Helleenien tasavalta väittää aluksi, että olennaiset tarkastukset oli suoritettu. Sen mukaan todetuista heikkouksista ainoastaan heikkoudet tositeaineistojen asianmukaisessa hoidossa ja siinä, olivatko ne kirjanpitotarkastusten mukaisia, olivat olennaista valvontaa. Korjauksen ei siis olisi pitänyt ylittää 2 prosenttia.

44 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että komissio on käsiteltävässä asiassa soveltanut kyseisiä rahoituskorjauksia muun muassa siitä syystä, että asetuksen N:o 2111/2003 24 ja 27 artiklassa säädetyissä hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa oli ollut puutteita.

45 Yhteenvetokertomuksesta ilmenee ensinnäkin, että nämä puutteet koskevat muun muassa asetuksen N:o 2111/2003 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan, joka koskee tuottajaorganisaatioita ja jalostajia koskevien rekisterien pitämistä ja niiden vastaavuutta kansallisessa lainsäädännössä edellytetyn kirjanpidon kanssa, mukaisia varmennuksia. On syytä todeta, että tämän tyyppinen tarkastus määritellään olennaiseksi valvonnaksi asiakirjan nro 17933/2000 liitteessä 16, mitä Helleenien tasavalta ei myöskään ole kiistänyt.

46 Kiinteämääräisistä korjauksista oli toiseksi määrätty myös sen vuoksi, että asetuksen N:o 2111/2003 27 artiklassa määrätyissä hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa oli ollut puutteita. Nämä tarkastukset ovat nekin olennaista valvontaa. Niillä pyritään nimittäin varmentamaan, että jalostettavaksi toimitetut tuotemäärät vastaavat maksettuja tukia, ja varmentamaan lähetettyjen ja vastaanotettujen laskujen ja kirjanpitotietojen perusteella, että vastaanotetuista raaka-aineista saatujen ja ostettujen ja toisaalta myytyjen lopputuotteiden määrät vastaavat toisiaan. Ne ovat siis tarkastuksia, jotka vaaditaan, jotta vastaavuustekijät voitaisiin aineellisesti tutkia.

47 Asiakirjan nro VI/5330/97 liitteen 2 ja asiakirjan nro 17933/2000 liitteen 16 valossa komissio on aivan oikein katsonut, että käsiteltävässä asiassa todetut heikkoudet koskivat olennaista valvontaa.

48 Sovelletusta korjauskertoimesta komissio on todennut, että olennaisessa valvonnassa todettuja heikkouksia oli aiemmin korjattu 5 prosentilla, ja koska nämä heikkoudet olivat olleet toistuvia, kiinteämääräiseksi korjauskertoimeksi määrättiin 10 prosenttia.

49 Tästä on syytä asiakirjassa nro VI/5330/97 määriteltyjen suuntaviivojen valossa muistuttaa, että jollei yhteisölle aiheutuneita tappioita ole mahdollista arvioida täsmällisesti, komissio voi käyttää kiinteämääräistä korjausta (asia C-418/06 P, Belgia v. komissio, tuomio 24.4.2008, Kok., s. I-3047, 136 kohta).

50 Asiakirjassa nro VI/5330/97 määrätään kiinteämääräisestä korjauskertoimesta, joka on 5 prosenttia menoista, kun kaikki olennaiset valvontatoimenpiteet on toteutettu, mutta kun niitä ei ole sovellettu lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla jolloin siis on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta hakemusten sääntöjenmukaisuudesta ja että EMOTR:oon kohdistunut tappioriski on ollut merkittävä (ks. edellä 14 ja 16 kohta).

51 Näin on hyvinkin käsiteltävänä olevassa asiassa, koska kyse on heikkouksista, jotka on todettu olennaisilla valvontatoimenpiteillä, joita ei ole perustellisuuden osalta toteutettu asetuksissa edellytetyllä tavalla ja koska kyse ei ole pelkästään lisävalvonnan laiminlyönnistä.

52 Helleenien tasavalta on siis väärässä väittäessään, että käsiteltävässä asiassa olisi pitänyt soveltaa 2 prosentin korjauskerrointa. Väitettä, jonka mukaan asiakirjoissa nro VI/5330/97 ja nro 17933/2000 määriteltyjä komission suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu väärin, ei siis voida tältä osin hyväksyä.

53 Toiseksi Helleenien tasavalta väittää, ettei korjauskertoimen kaksinkertaistamiselle ole oikeudellista perustaa, ja se kiistää todettujen puutteiden uusiutuneen.

54 Helleenien tasavalta väittää ensinnäkin, ettei missään säädöstekstissä säädetä ”uusimisen” käsitteestä, josta määrätään ensimmäistä kertaa asiakirjassa AGRI/60637/2006, jota ei voida soveltaa markkinointivuosiin 2005/2006.

55 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. .

56 On nimittäin muistutettava, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohdassa (ks. edellä 3 ja 6 kohta) säädetään, että komission on otettava huomioon todetun sääntöjenvastaisuuden merkittävyys, kun se arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävien menojen määrää.

57 Kyseisten sääntöjenvastaisuuksien uusiutumista voidaan tässä yhteydessä pitää sellaisena raskauttavana seikkana, jolla rahoituskorjauksen korottamista voidaan perustella. Kyseistä korottamista voidaan tässä suhteessa pitää korjauksen kokonaismäärän, josta Helleenien tasavallan on vastattava, vahvistamiseen kuuluvana toimena (ks. vastaavasti asia C-54/95, Saksa v. komissio, tuomio 21.1.1999, Kok., s. I-35, 13 kohta).

58 Väite, jonka mukaan todettujen puutteiden uusiutumisen huomioon ottamisella ei ollut asianmukaista oikeudellista perustaa sovellettavissa säännöksissä, on näin ollen syytä hylätä.

59 Säännöt, jotka komissio on antanut suuntaviivoissa eli asiakirjoissa nro VI/5330/97, nro AGRI/61495/2002 ja nro AGRI/60637/2006, ovat kaiken lisäksi omiaan tiukentamaan todettujen sääntöjenvastaisuuksien uusiutumisen toteamisesta aiheutuvia seurauksia.

60 Helleenien tasavallan toteamus, jonka mukaan ”uusimisesta” olisi raskauttavana olosuhteena määrätty ensimmäistä kertaa asiakirjassa nro AGRI/60637/2006, on virheellinen. Asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 nimittäin määrätään yhtäältä, että ”valvonnan parantamisen laiminlyönti on vakavampaa silloin kun komissio on jo ilmoittanut jäsenvaltiolle parannuksista, joita se pitää ensiarvoisen tärkeinä yhteisön varojen suojelemiseksi petoksilta ja sääntöjenvastaisuuksilta”. Toisaalta asiakirja AGRI/61495/2002, johon Helleenien tasavalta vetoaa kannekirjelmässään, koskee komission menettelyä, kun se EMOTR:n tukiosaston tilejä tarkastaessaan ja hyväksyessään käsittelee valvontajärjestelmien uusiutuvaan riittämättömyyteen liittyviä tapauksia, ja sillä täsmennetään asiakirjassa nro VI/5330/97 määrättyä uusimisperiaatetta. Siinä määrätään pääasiallisesti, että jos samat puutteet jatkuvat, aikaisemman korjauksen yhteydessä sovelletun kiinteämääräisen korjauskertoimen korottaminen on mahdollista, ja että jos aikaisempi korjaus on ollut 5 prosenttia, asianomaisen uuden ajanjakson osalta voidaan soveltaa 10 prosentin suuruista kerrointa (ks. edellä 18 kohta).

61 Väite, jonka mukaan korjauskertoimen korottamiselle todettujen sääntöjenvastaisuuksien uusiutuessa ei ole oikeudellista perustaa, on näin ollen hylättävä.

62 Helleenien tasavalta väittää toiseksi, että jotta puutteellisuuden voitaisiin katsoa uusiutuneen, on todettava samat puutteellisuudet kuin aikaisemminkin. Sen mukaan näin ei ole käsiteltävässä asiassa, koska koko järjestelmä on parantunut ja koska korjausta ei voida korottaa, jos jotkin sen syistä ovat kadonneet.

63 Tästä on syytä todeta, että katsoessaan todettujen puutteellisuuksien uusiutuneen komissio on viitannut muun muassa tutkintaan FV/302/2003, joka koski sitrushedelmien jalostusjärjestelmää (kannekirjelmän liite 4), josta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi tuomion 11.6.2009 (asia T-33/07, Kreikka v. komissio, 56–58 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Tutkinnassa FV/302/2003 todettiin puutteita muun muassa hallinnon ja kirjanpidon tarkastuksissa, etenkin siltä osin kuin kyse oli tuottajaorganisaatioiden ja jalostajien rekisteritietojen yhdenmukaisuuden tarkastuksista ja kansallisessa lainsäädännössä edellytetystä kirjanpidollisesta seurannasta, siitä syystä, ettei muun muassa Opekepe (ohjaus- ja tukirahastosta maksettavan yhteisön tuen maksamisesta ja valvonnasta vastaava Kreikan viranomainen) ollut antanut ohjeita alueellisille hallintoyksiköille (nomos) ja että tarkastuksia suorittavalta henkilöstöltä puuttui kokemusta (ks. komission 4.3.2003 päivätty asiakirja, joka koskee tutkinnasta FV/302/2003 tehtyjä päätelmiä, varsinkin 8 kohta, ja em. asia Kreikka v. komissio, tuomion 58 kohta).

64 Nämä tutkinnassa FV/302/2003 todetut puutteet ovat samankaltaisia käsiteltävässä asiassa todettujen puutteiden kanssa, kuten yhteenvetokertomuksesta ilmenee (ks. edellä 39 kohta) ja kuten sovitteluelin on todennut.

65 Kuten komission yksiköt ovat todenneet, hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa havaitut puutteet liittyivät valvontajärjestelmän olennaisiin puoliin ja valvontajärjestelmän noudattamatta jättämisestä tai sen puutteellisesta noudattamisesta aiheutui EMOTR:lle huomattava riski (ks. edellä 39 kohta). Nämä puutteet olivat siis määräviä korotetun korjauskertoimen soveltamisen kannalta katsoen (ks. vastaavasti asia T-352/05, Kreikka v. komissio, tuomio 28.9.2011, 327 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

66 Tästä seuraa, että kyseiset puutteet ovat samankaltaisia, ne koskevat samaa alaa (sitrushedelmät), ovat luettavissa saman jäsenvaltion syyksi ja niitä on pidetty määräävinä korotetun korjauskertoimen soveltamisen kannalta katsoen. Komissio ei siis ole tehnyt virhettä todetessaan, että nämä laiminlyönnit olivat uusiutuneet.

67 Helleenien tasavallan perustelusta, joka nojautuu tomaattien jalostusta koskevaan tukijärjestelmään liittyvään tutkintaan FV/2004/312 ja jolla puutteiden uusiutuminen kiistetään, on todettava, että kuten komissio korostaa ja kuten yhteenvetokertomuksesta, jossa esitetään tiivistetysti komission kanta ennen sovittelumenettelyä, ilmenee, kyseisen uusiutumisen perustana eivät ole kyseisen tutkinnan vaan sitrushedelmien jalostusta koskevan tutkinnan FV/302/2003 tulokset.

68 Helleenien tasavallan perustelu, jonka mukaan puutteet eivät olleet toistuneet, on näin ollen hylättävä.

69 Perustelu, jonka mukaan tehdyt parannukset estäisivät uusiutumisen toteamisen, on sekin hylättävä. Helleenien tasavalta vetoaa nimittäin yleisesti siihen, että järjestelmää on parannettu osoittamatta kuitenkaan, että kyseiset parannukset olisivat koskeneet juuri käsiteltävässä asiassa kyseessä olevia puutteita. Se siteeraa lisäksi komission yksiköiden tässä asiassa merkityksettömässä tomaattien jalostamista koskeneessa tutkinnassa FV/2004/312 esittämiä päätelmiä (ks. edellä 67 kohta).

70 Väite, jonka mukaan rahoituskorjauksia ei nyt esillä olevassa asiassa saatu korottaa, on näin ollen hylättävä.

71 Kolmanneksi Helleenien tasavalta väittää, ettei korjausta saada korottaa automaattisesti ja että se on perusteltava, mitä käsiteltävässä asiassa ei ollut tehty.

72 Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa kyseisen väitteen tutkittavaksi ottamisesta, että tämä väite on esitetty kannekirjelmän 18 kohdassa, joten se voidaan ottaa tutkittavaksi toisin kuin komissio vastineessaan väittää.

73 Kyseisen väitteen perusteltavuudesta on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erityisesti tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen valmistelun yhteydessä päätöksen perusteluja on pidettävä riittävinä, kun se jäsenvaltio, jolle päätös on osoitettu, on osallistunut kiinteästi päätöksen valmisteluun ja näin ollen tuntee ne syyt, joiden vuoksi komissio ei ole katsonut riidanalaisen summan kuuluvan EMOTR:n vastattavaksi (ks. mm. Asia C-263/98, Belgia v. komissio, tuomio 20.9.2001, Kok., s. I-6063, 98 kohta; asia C-332/01, Kreikka v. komissio, tuomio 9.9.2004, Kok., s. I-7699, 67 kohta; asia T-55/07, Alankomaat v. komissio, tuomio 30.9.2009, 125 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

74 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että Helleenien tasavalta on osallistunut kiinteästi riidanalaisen päätöksen valmisteluun ja että kyseistä puutteiden uusiutumiseen liittyvää kysymystä on käsitelty sovittelumenettelyn aikana ja muun muassa komission 10.1.2008 päivätyssä kirjeessä, 4.4.2007 pidetyn kokouksen pöytäkirjassa, sovitteluelimen lausunnossa ja yhteenvetokertomuksesta. Asiakirja-aineistosta ilmenee näin, että Helleenien tasavalta tunsi ne seikat, jotka olivat olleet korotuksen syynä ja ennen kaikkea korjausten kohteina olleet sääntöjenvastaisuudet, aikaisempaa rahoituskorjausta koskevan päätöksen, aikaisemman korjauskertoimen ja sovelletun korotuksen sekä EMOTR:lle aiheutetun huomattavan taloudellisen riskin.

75 Väite, jonka mukaan korjausten korottamista ei ole perusteltu, ja näin ollen siis koko ensimmäinen kanneperuste, on hylättävä.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan tosiseikkoja on arvioitu väärin ja määrätyt korjaukset ovat suhteettomia

76 Helleenien tasavalta väittää ensiksi, että asetuksen N:o 2111/2003 24 ja 27 artiklassa säädetyissä hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa sovelletut tasot ylittivät säännöksissä määrätyt tasot, vaikkei niiden jäljiettävyyttä ollut osoitettu.

77 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että EMOTR:sta rahoitetaan vain maatalouden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyviä, yhteisön säännösten mukaisesti toteutettuja interventioita (asia C-278/98, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.3.2001, Kok., s. I-1501, 38 kohta; asia C-300/02, Kreikka v. komissio, tuomio 24.2.2005, Kok., s. I-1341, 32 kohta; asia T-266/04, Espanja v. komissio, tuomio 14.2.2008, 97 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

78 Tilien tarkastamisen ja hyväksymisen alaan liittyvistä todistustaakkasäännöistä on muistutettava, ettei komission tarvitse maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien sääntöjen rikkomisen osoittamiseksi näyttää tyhjentävästi toteen jäsenvaltioiden viranomaisten suorittamien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta, vaan sen on esitettävä näyttö vakavasta ja perustellusta epäilyksestä kyseisten tarkastusten tai lukujen suhteen. Tämä komission näyttövaatimuksen keventäminen johtuu siitä, että jäsenvaltio pystyy parhaiten keräämään ja tarkistamaan EMOTR:n tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavat tiedot ja sen on siten esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö näiden tarkastusten tai lukujen todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä (ks. asia C-247/98, Kreikka v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok. 2001, s. I-1, 7–9 kohta; asia C 278/98, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.3.2001, Kok. 2001, s. I 1501, 39–41 kohta ja asia C-329/00, Espanja v. komissio, tuomio 19.6.2003, Kok. 2003, s. I-6103, 68 kohta).

79 Nyt esillä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ja etenkin kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjasta ilmenee, ettei siinä todettuja hallinnollisten ja kirjanpidon tarkastusten puutteita ole riitautettu Helleenien tasavallan perusteluja tukevalla asiakirjanäytöllä.

80 Myös sovitteluelimen lausunnosta ilmenee, että Helleenien tasavallan esittämät selitykset, joiden mukaan tarkastukset oli tehty mutta ne oli huonosti dokumentoitu, ei ole tuettu konkreettisilla todisteilla. Helleenien tasavalta itsekin myöntää, ettei tarkastusten jäljitettävyyttä voida välittömästi havaita. Se myöntää myös, että kirjanpidon tarkastuksia koskevassa tutkintavelvoitteessa oli puutteita.

81 Helleenien tasavalta korostaa antaneensa uusia ohjeita vuonna 2006 todettujen puutteiden korjaamiseksi.

82 On kuitenkin riittävää todeta, ettei tällaisella perustelulla voida korjata käsiteltävässä asiassa kyseessä olevilta aikaisemmilta markkinointivuosilta todettua tarkastusten riittämättömyyttä.

83 Näin ollen ei ole näytetty, että komission toteamukset, jotka koskivat hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa ilmenneitä puutteita, olisivat virheellisiä ja etteivät korjaukset tässä suhteessa olisi olleet perusteltavissa.

84 Toiseksi Helleenien tasavalta väittää, että sekillä maksaminen oli yksittäinen tapaus ja että 10 prosentin suuruinen kiinteämääräinen korjaus on suhteeton.

85 Kun hallinnollisissa ja kirjanpidon tarkastuksissa tehdyt toteamukset, jotka edellä on tutkittu, otetaan huomioon, on riittävää todeta, ettei se, että maksu todettiin maksetun sekillä, ole ainoa perusta käsiteltävässä asiassa tehdyille korjauksille.

86 Helleenien tasavallan perustelut, joilla pyritään osoittamaan, että sekillä maksetun maksun vuoksi määrätty korjaus on suhteeton, on näin ollen hylättävä.

87 Toinen kanneperuste on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

88 Kaikesta edellä olevasta seuraa, ettei Helleenien tasavalta ole esittänyt yhtään sellaista perustelua, joka saattaisi kyseenalaiseksi riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään 10 prosentin kiinteämääräiset korjaukset sitrushedelmien jalostuksen alalla.

3. *Kolmas kanneperuste, joka koskee puuvilla-alalla sovellettuja korjauksia*

Yhteisön lainsäädäntö

89 Puuvillan tuotantotukea säännellään muun muassa puuvillan tuotantotuesta 22.5.2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1051/2001 (EYVL L 148, s. 3), jolla on kumottu puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 2169/81 kumoamisesta 29.6.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1554/95 (EYVL L 148, s. 48). Asetus N:o 1051/2001 tuli sen 23 artiklan mukaisesti voimaan sinä päivänä, jolloin se julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä eli 1.6.2001, ja sitä sovelletaan 1.9.2001 lähtien.

90 Asetuksen N:o 1051/2001 1 artiklan 3 kohdan mukaan markkinointivuosi alkaa 1 päivänä syyskuuta ja päättyy 31 päivänä elokuuta.

91 Asetuksen N:o 1051/2001 11 artiklan d kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, että siemeniä poistavien yritysten on voidakseen saada tukea todistettava, että sopimuksen täytäntöön panemiseksi toimitetusta puuvillasta tehdään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pinta-alailmoitus.

92 Asetuksen N:o 1051/2001 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tuottajajäsenvaltioiden on otettava käyttöön kylvettyjen viljelyalojen ilmoitusjärjestelmä erityisesti tukihakemusten kohteena olevan puuvillan alkuperän paikkansapitävyyden varmistamiseksi.

93 Ympäristötavoitteiden huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden on määriteltävä asianmukaisiksi katsomansa ympäristötoimenpiteet puuvillan viljelyyn käytettävän maatalousmaan osalta ja pantava ne täytäntöön (asetuksen N:o 1051/2001 13 perustelukappale). Asetuksen N:o 1051/2001 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä puuvilla-alan osalta

— ympäristön parannustoimet ja erityisesti viljelymenetelmät, joilla voidaan vähentää ympäristölle haitallisia vaikutuksia,

— tutkimusohjelmat ympäristöystävällisempien viljelymenetelmien kehittämiseksi,

— keinot näiden tutkimusten tulosten ja kyseisistä menetelmistä saatavan hyödyn levittämiseksi tuottajien keskuuteen.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisina pitämänsä ympäristötoimenpiteet puuvillan tuotantoon käytettävän maatalousmaan erityistilanteen perusteella. Lisäksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet muistuttaakseen tuottajille ympäristölainsäädännön noudattamisen tärkeydestä.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa rajoitettava puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tuotantotukeen oikeutettuja pinta-aloja puolueettomin perustein, jotka koskevat

— maatalouden taloudellista tilannetta niillä alueilla, joille puuvillan tuotanto on tärkeää,

— kyseisten pinta-alojen maaperän lämpötilaa ja kosteutta,

— keinokasteluvesien hoitoa,

— ympäristön parantamiseen soveltuvaa viljelykiertoa ja viljelytekniikoita.

4. Kreikan tasavallan ja Espanjan kuningaskunnan on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä kertomus puuvilla-alan ympäristötilanteesta sekä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutettujen kansallisten toimenpiteiden vaikutuksista.”

94 Yksityiskohtaisista säännöistä puuvillan tukijärjestelmän soveltamisesta 3.5.1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 1201/89 (EYVL L 123, s. 23) on kumottu puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.8.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1591/2001 (EYVL L 210, s. 10), jota sen 19 artiklan mukaisesti sovelletaan 1.9.2001 lähtien.

95 Asetuksen N:o 1591/2001 9 artiklan 1 kohdassa, joka liittyy kylvettyjä aloja koskevaan ilmoitukseen, säädetään seuraavaa:

”Yhteisön puuvillantuottajien on jätettävä puuvillalle kylvettyjä aloja koskevana ilmoituksena ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää yhdennetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä säädetty pinta-alatukihakemus. Asianomaiset viljelylohkot on tunnistettava yhdennetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän mukaisesti. Tuottajan on tarvittaessa jätettävä jäsenvaltion vahvistamana päivänä ja viimeistään asianomaista markkinointivuotta edeltävänä 31 päivänä toukokuuta oikaistu ilmoitus niiden pinta-alojen huomioon ottamiseksi, jotka on tosiasiallisesti kylvetty.”

96 Asetuksen N:o 1591/2001 17 artiklassa säädetään, että markkinointivuoden 2001/2002 osalta ennen 1.9.2001 jätettyjä asetuksen N:o 1201/89 8 artiklassa tarkoitettuja pinta-alailmoituksia pidetään asetuksen N:o 1591/2001 9 artiklassa tarkoitettuja pinta-alailmoituksia vastaavina.

97 Asetuksen N:o 1591/2001 tarkastuksiin liittyvän 13 artiklan 1.9.2001 ja 23.8.2002 välisenä aikana sovellettavana olleessa versiossa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämän elimen on tarkistettava:

a) pitävätkö puuvillan viljelyalailmoitukset paikkansa, tekemällä paikalla suoritettavia tarkastuksia vähintään 5 prosentille ilmoituksia;

– –

f) vastaavatko sopimuksissa ilmoitetut viljelylohkot tuottajien puuvillan pinta-alailmoituksissa ilmoittamia viljelylohkoja, tekemällä ristiintarkastuksia.

2. Jos 9 artiklassa tarkoitetussa pinta-alailmoituksessa todetaan väärinkäytöksiä, tuki myönnetään kaikki muut edellytykset täyttävälle puuvillamäärälle, jollei 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten soveltamisesta muuta johdu.

3. Jos valvontajärjestelmään osallistuu useita elimiä, jäsenvaltion on luotava elinten yhteensovittamisjärjestelmä.”

98 Asetuksen N:o 1591/2001 muuttamisesta 19.8.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1486/2002 (EYVL L 223, s. 3), jota sovelletaan 23.8.2002 lähtien, on korvattu ensin mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”pitävätkö puuvillan viljelyalailmoitukset paikkansa tarkastamalla paikalla vähintään 5 prosenttia ilmoituksista; tarkastukset tehdään viimeistään 15 päivänä marraskuuta kyseisenä markkinointivuonna”.

Yhteenvetokertomus

99 Komission yksiköt tekivät 31.3.–4.4.2003 ja 20.10.–24.10.2003 välisinä aikoina Kreikassa tarkastuksia, joiden viitenumerot olivat OT/2003/01/GR ja OT/2003/03/GR ja jotka koskivat puuvillan tuotantotukia markkinointivuosille 2001/2002 ja 2002/2003. Kirjeenvaihdon jälkeen komission ja Kreikan viranomaisten välillä pidettiin 8.12.2005 kahdenvälinen kokous. Komissio ilmoitti 3.7.2007 päivätyllä kirjeellä päätelmänsä Kreikan viranomaisille. Saatuaan sovitteluelimen 21.1.2008 päivätyn lausunnon komissio ilmoitti lopullisen kantansa 6.8.2008 päivätyllä kirjeellä.

100 Komission yksiköt selvittivät yhteenvetokertomuksessa tiivistetysti tukikelpoisen tuottannon ylittämiseen liittyvien toteamusten lisäksi tarkastusten puutteellisuutta.

101 Komission yksiköt totesivat ensinnäkin yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä (jäljempänä yhdennetty järjestelmä), että vaikka puuvillalle kylvettyjä aloja koskevat ilmoitukset sisältyivät yhdennetyn järjestelmän viljelyalailmoitukseen, näiden kahden järjestelmän yhteensoveltuvuutta ei ollut riittävästi varmistettu, kuten markkinointivuosien 1997/98–2000/2001 osalta jo oli todettu. Erityisesti

— eri asiakirjojen (viljelijöiden ja kylväjien väliset sopimukset, yhdennetyn järjestelmän viljelyalailmoitukset), välillä oli todettu epäjohdonmukaisuuksia, joita Kreikan viranomaiset eivät selvästikään olleet havainneet ja jotka kyseenalaistivat ristiintarkastusten tehokkuuden ja näin ollen niiden tietojen luotettavuuden, joita kylväjät olivat käyttäneet tarkistaakseen, että toimitetusta puuvillasta oli tehty viljelyalailmoitukset

— yhdennetyn järjestelmän tietokannasta vastaavien yksikköjen ja puuvillan tuotantotuesta vastaavien yksikköjen välistä yhteydenpitoa pidettiin erittäin riittämättömänä; Opekepen yksikköjen käytettävissä olivat nimittäin vain viljelyalailmoituksissa ilmoitetut puuvillaa koskevat tiedot, mikä ei mahdollistanut sen riskin kattamista, joka aiheutui siitä, että puuvillalle kylvetyt alat ilmoitettiin liian pieniksi; samoin yhdennetystä järjestelmästä vastaavat yksiköt eivät markkinointivuosina 2001/2002 ja 2002/2003 ilmoittaneet minkäänlaisista sääntöjenvastaisuuksista puuvillasta vastaaville yksiköille, vaikka kaukokartoitus näytti viljelyaloja, joita ei ollut ilmoitettu tai jotka oli väärin ilmoitettu.

102 Ympäristötoimenpiteista yhteenvetokertomuksessa korostetaan toiseksi, että puuvillan tuotantotukijärjestelmää vuonna 2001 uudistettaessa otettiin käyttöön ympäristötoimenpiteitä, joiden luonteen ja valvonta- sekä seuraamusjärjestelmän määrittely oli jäsenvaltion tehtävänä. Todettiin, että Helleenien tasavalta oli kyseisinä toimenpiteinä rajoittanut tuotantoviljelyalaa, vahvistanut enimmäistuotoksen ja määrännyt noudatettavaksi hyvää käytäntöä – esimerkiksi pakollista viljelykiertoa – koskevia sääntöjä (jäljempänä käytännesäännöt).

103 Komission yksiköt kyseenalaistivat näiden ympäristötoimenpiteiden valvontajärjestelmän puuttumisen ja seuraamustoimenpiteiden soveltamatta jättämisen. Kullekin viljelijälle vahvistetun enimmäistuotoksen noudattamisen hallinnollista valvontaa pidettiin riittämättömänä. Pinta-alojen paikalla toimitetut tarkastukset, jotka tehtiin viimeisen sadonkorjuun jälkeen ja siis liian myöhään ilmoitetun tuotoksen paikkansapitävyyden varmistamiseksi, olisi pitänyt suunnata ilmoittamatta jätettyjen puuvillan viljelyalojen havaitsemiseen ja käytännesääntöjen noudattamisen valvontaan. Esimerkiksi vain ilmoitetut puuvillan viljelylohkot tarkastettiin, eikä tällöin ollut mahdollista havaita puuvillan viljelylohkoja, jotka oli ilmoitettu vehnälle tai jollekin muulle lajikkeelle. Lopuksi todettiin, ettei käytännesääntöjen noudattamista ollut millään tavoin valvottu.

104 Sovitteluelin kehotti 21.1.2008 antamassaan lausunnossa komissiosta varmistumaan siitä, että – kun otettiin huomioon kyseisen tukijärjestelmän ympäristöedellytysten voimaantuloajankohta – näiden säännösten noudattamiseen voitaisiin vedota velvoittavana oikeudellisena perusteena myönnettäessä yhteisön tukea markkinointivuoden 2001/2002 aikana viljellylle puuvillalle.

105 Komission yksiköt ilmoittivat 6.8.2008 päivätyssä kirjeessä lopullisen kantansa pysyttäen ehdotetun korjauksen. Ne korostivat, että markkinointivuoden alkamispäivä oli syyskuun 1 päivä, mikä ei tarkoita sitä, että viljelyalojen tarkastustoimenpiteet (ja etenkin ympäristöön liittyvät rajoitukset) olisivat ensimmäisenä vuonna harkinnanvaraisia, koska kaikki ennakkomyynnille ominaiset tukikelpoisuuden perusteet on tarkistettava ennen myynnin aloittamista. Ne korostivat myös, että puuvillauudistustusta koskevien keskustelujen sisältö oli ollut tiedossa ennen 1.6.2001 ja että Helleenien viranomaiset olivat tehneet harkitun päätöksen soveltaa ensimmäisestä markkinointivuodesta lähtien asetuksen N:o 1051/2001 17 artiklan 3 kohtaa antamalla jo helmikuussa 2001 ministeriön päätöksen, jossa säädetään muun muassa pakollisesta viljelykierrosta ja puuvillalle kylvetyn viljelyalan vähentämisestä mutta jonka nojalla ei ollut tehty mitään tarkastuksia viljelijöiden luona.

106 Viljelyalojen paikan päällä tehdyistä tarkastuksista komission yksiköt katsoivat kolmanneksi, että markkinointivuonna 2001/2002 puuvillan tuotantotuen vuoksi tarkastettavien viljelmien valinta ei ollut perustunut riskianalyysiin, eikä sattumanvarainen valintamenetelmä soveltunut kyseiseen markkinointivuoteen liittyviin riskeihin (ilmoittamatta jätettyjen viljelyalojen löytäminen, käytännesääntöjen rikkomisen paljastaminen). Vaikka valintamenettely näyttikin muuttuneen markkinointivuoden 2002/2003 osalta, sitä pidettiin epätyydyttävänä, sillä siinä otettiin huomioon

puuvillaan liittymättömiä riskitekijöitä (yhdennetyn järjestelmän valinta) eikä se mahdollistanut markkinointivuoden aikana todettujen epätyypillisten satomäärien riittävää huomioon ottamista. Näin ollen katsottiin, että valintaan tehdyillä muutoksilla ei ollut riittävästi parannettu järjestelmää, jotta se kattaisi riskit, jotka liittyivät siihen, että viljelyalat ilmoitettiin liian pieninä.

107 Toiseksi katsottiin, että paikan päällä tehdyt tarkastukset oli tehty liian myöhään ja etteivät ne mahdollistaneet useiden sellaisten pienten puuvillan viljelyalojen rajojen, jotka usein ilmenivät yksinomaan puuvillalajikkeen lehdissä ja hedelmässä nähtävissä olevina muutoksina, määrittämistä, vaikka viljelyala voidaan yhdennetyn järjestelmän yhteydessä annettujen sääntöjen mukaisesti mitata riittävän laadukkaasti vain, jos vilja on vielä pellolla. Helleenien viranomaiset olivat vasta 22.1.2008 sovitteluelimen kehotuksesta antaneet paikan päällä tehtyjen tarkastusten tekopäivämääriä koskevat tiedot, joissa komission mukaan ei anneta yhtään luotettavaa tietoa myöhästyneiden tarkastusten suhteellisesta määrästä, sillä suuri osa päivämääristä (vähintään kuudessatoista tapauksessa) ei todennäköisesti pitänyt paikkaansa. Jos näitä epäjohdonmukaisuuksia ei oteta huomioon, näyttää siltä, että tarkastukset oli tehty liian myöhään (tammikuun jälkeen) viidessä nomoksessa markkinointivuonna 2001/2002 ja seitsemässä nomoksessa vuonna 2002.

108 Kolmanneksi todettiin myös, ettei mittauksia eikä hyväksyttyjen teknisten toleranssien jäljitettävyyttä ollut määritetty tarkastajille markkinointivuonna 2001/2002 annetuissa ohjeissa, eikä tilanne ollut juurikaan parantunut markkinointivuonna 2002/2003, kun Opekepe aloitti paikan päällä tehtävät tarkastukset.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

109 Helleenien tasavalta esittää puuvilla-alan osalta perusteen, jonka mukaan markkinointivuosina 2002 ja 2003 sovellettu 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus on perusteeton ja suhteeton ja jonka mukaan tosiseikkoja on arvioitu väärin.

110 Kyseinen kanneperuste jakautuu viiteen osaan. Ensimmäinen ja toinen osa koskevat rahoituskorjauksen suhteettomuutta, kolmas, neljäs ja viides osa koskevat komission yhdennetyn järjestelmän puutteista, ympäristötoimenpiteistä ja viljelyalojen paikan päällä tehdyistä tarkastuksista esittämien toteamusten virheellisyyttä.

111 Unionin yleinen tuomioistuin tutkii kolmannen, neljännen ja viidennen osan ennen kyseisen perusteen kahta ensimmäistä osaa.

Kolmas osa, jonka mukaan komission yhdennetyn järjestelmän puutteista esittämät toteamukset ovat virheellisiä

112 Helleenien tasavalta kiistää komission yhdennetyn järjestelmän puutteista esittämät toteamukset, ja se väittää ristiintarkastusten olleen tehokkaita. Se kuvailee menettelyä, jossa viljelijät ilmoittavat viljelyalat yhdennettyyn järjestelmään korostaen, ettei puuvillalle myönnettävä tuki ole sidoksissa pinta-alaan vaan se maksetaan viljelijöiden siementenpoistotehtaalle toimittaman puuvillan määrän mukaan, mikä tarkistetaan. Se lisää, että yhdennetyn järjestelmän tietyt puutteellisuudet, joita selvitetään sen 26.11.2004 päivätyssä, komissiolle lähetetyssä kirjeessä, ei ollut millään tavoin vaikuttanut tuensaajille maksettujen maksujen sääntöjenmukaisuuteen.

113 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että puuvillan tuotantotukijärjestelmän yhdenmukaistaminen yhdennetyn järjestelmän kanssa on otettu käyttöön asetuksella N:o 1201/89, sellaisena kuin se on muutettuna 5.9.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1740/97 (EYVL L 244, s. 1), puuvillan tukijärjestelmän hallinnan ja valvonnan vahvistamiseksi sekä samasta alasta kahteen kertaan suoritettavien maksujen uhan välttämiseksi. Myös asetuksen N:o 1591/2001, jolla asetus N:o 1201/89 on kumottu, yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan, että jotta varmistettaisiin tukihakemuksissa

tarkoitetun puuvillan alkuperän todenmukaisuus, puuvillan viljelyalat on voitava yksilöidä tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27.11.1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 355, s. 1) säädettyä viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää käyttäen. Tämä tarkoittaa sitä, että nämä kaksi järjestelmää ovat yhteydessä toisiinsa ja että ne mahdollistavat tietojen vaihdon muun muassa asetuksen N:o 1591/2001 13 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyjen ristiintarkastusten avulla (ks. edellä 97 kohta).

114 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kun komissio on päätöksessään todennut, että jäsenvaltio on jättänyt toimittamatta EMOTR:n tukiosaston toimintaa koskevissa säännöissä määrätyt tarkastukset tai että nämä tarkastukset ovat puutteellisia, tämä jäsenvaltio ei pysty kumoamaan komission päätelmiä pelkillä väitteillä, joiden tueksi se ei esitä selvitystä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta. Jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä virheellisiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen perusteltuihin epäilyksiin siitä, onko valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvaa asianmukaista ja tehokasta kokonaisuutta otettu käyttöön (asia C-46/97, Kreikka v. komissio, tuomio 13.7.2000, Kok., s. I-5719, 58 kohta).

115 Helleenien tasavalta ei käsiteltävässä asiassa seikkaperäisesti kiistä kyseisessä valvontajärjestelmässä havaittuja puutteita. Se tyytyy vain toteamaan, että yhdennetyn järjestelmän puutteellisuudet eivät ole vaikuttaneet tuensaajille maksettujen maksujen sääntöjenmukaisuuteen ja että sen tekemät tarkastukset olivat riittäviä, sillä ne koskivat tuottajien siementenpoistotehtaille toimittamia puuvillamääriä ja satomääriä.

116 Tällaisten tarkastusten olemassaolo ei kuitenkaan riitä korjaamaan yhteenvetokertomuksessa todettuja puutteita (ks. edellä 101 kohta). Tältä osin on muistutettava, että silloin, kun asetuksessa säädetään erityisistä valvontatoimenpiteistä, jäsenvaltioilla on velvollisuus soveltaa niitä, ja on tarpeetonta tutkia jäsenvaltioiden esittämien sellaisten väitteiden sisältöä, joiden mukaan toinen valvontajärjestelmä olisi tehokkaampi (ks. asia C-130/99, Espanja v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. I-3005, 87 kohta).

117 Helleenien tasavalta viittaa viljelylohkojen tarkastuksessa ilmenneiden puutteiden osalta 26.11.2004 päivättyyn, komissiolle lähetettyyn kirjeeseen. Se esittää siinä muun muassa, että kyseiset puutteet selittyvät sillä, että viljelyaloja koskevia tietoja siirrettäessä tapahtui virheitä, kun paikan päällä tehtyjen tarkastusten tuloksia tallennettiin tarkastusten pääkohdat sisältävään tiedostoon, jota tämän jälkeen käytettiin paikan päällä tehtyjä tarkastuksia koskevaa tietokonetiedostoa päivitettäessä (26.11.2004 päivätyn kirjeen 27 kohta).

118 Näin ollen on todettava, että Helleenien tasavalta esittää näin todettujen virheiden syyt osoittamatta kuitenkaan, että komission toteamukset olisivat vääriä, ja onnistumatta hälventämään tarkastusjärjestelmän tehokkuutta koskevia epäilyjä.

119 Hellenien tasavalta väittää lopuksi, että ”pinta-alailmoituksen täsmällisyydestä” on tullut tukikelpoisuuden edellytys astuksen N:o 1486/2002, joka on ollut sovellettavissa markkinointivuodesta 2002/2003, voimaantulosta lähtien, eikä kyseistä asetusta siis voida soveltaa käsiteltävässä asiassa.

120 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tästä, että puuvillalle kylvettyä alaa koskevasta ilmoituksesta säädettiin asetuksen N:o 1591/2001 9 artiklassa (ks. edellä 95 kohta) jo ennen kuin sitä muutettiin asetuksella N:o 1486/2002 ja että siitä säädettiin lisäksi jo asetuksen N:o 1201/89, jota muutettiin asetuksella N:o 1740/97 (ks. edellä 96 kohta), 8 artiklassa. Puuvillan viljelyalailmoitusten paikkansapitävyyden tarkastamisesta suorittamalla paikan päällä tehtäviä tarkastuksia vähintään 5 prosentille ilmoituksia säädettiin siitäkin asetuksen N:o 1591/2001 13 artiklassa (ks. edellä 97 kohta) jo ennen kuin sitä muutettiin asetuksella N:o 1486/2002 ja sitä ennen asetuksen N:o 1207/89 12 artiklalla.

Asetuksella N:o 1486/2002 tässä suhteessa tehdyllä muutoksella vain täsmennetään, että tarkastukset paikan päällä on tehtävä viimeistään kyseisen markkinointivuoden marraskuun 15 päivänä (ks. edellä 98 kohta).

121 Tämä väite on näin ollen perusteeton.

122 Nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen kolmas osa on siten hylättävä.

Neljäs osa, jonka mukaan ympäristötoimenpiteitä koskevat komission toteamukset ovat virheellisiä

123 On syytä muistuttaa, että puuvillantuotantotukijärjestelmää vuonna 2001 asetuksen N:o 1051/2001 17 artiklalla uudistettaessa otettiin käyttöön jäsenvaltioiden velvollisuus toteuttaa asianmukaisina pitämiään ympäristötoimenpiteitä (ks. edellä 93 kohta). Tällaisena toimenpiteenä Helleenien tasavalta on määrännyt tuotantoalan rajoittamisesta, enimmäissatomäärän vahvistamisesta ja käytännesääntöjen noudattamisesta muun muassa pakollisen viljelykierron osalta. Nämä toimenpiteet perustuvat 28.2.2001 ja 4. ja 10.5.2001 annettuihin ministeriön asetuksiin (ypourgikes apofaseis), jotka annettiin sen jälkeen, kun tuottajien kanssa oli käyty laajoja neuvotteluja, kuten Helleenien tasavalta korostaa.

124 Helleenien tasavalta väittää aluksi, ettei tarkastusten tuloksia voitu havaita välittömästi, koska ympäristötoimenpiteet toteutettiin vuonna 2001.

125 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että määrätessään ympäristöedellytysten valvonnan riittämättömyyden perusteella 5 prosentin kiinteämääräisen korjauksen komissio ei ole asettanut kyseenalaiseksi toteutettujen ympäristötoimenpiteiden tehokkuutta tai perusteltavuutta vaan sen, ettei niiden noudattamista valvottu heti niiden toteuttamisesta lähtien. Helleenien tasavallan perustelut, joiden mukaan toteutettujen ympäristötoimenpiteiden tehokkuus vaatii aikaa, ovat näin ollen merkityksettömiä.

126 Tämän jälkeen Helleenien tasavalta väittää, että ympäristötoimenpiteiden noudattamista on valvottu asianmukaisesti.

127 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei asiakirja-aineisto tue tätä väitettä.

128 Kun nimittäin ensinnäkin otetaan huomioon satomäärien tarkastaminen, Helleenien tasavalta on todennut tehneensä tarkastukset kaukokartoituksella tarkastaakseen satomäärät alueilla, joilla oli havaittu ylityksiä. Yhteenvetokertomuksesta ilmenee kuitenkin, että markkinointivuodelta 2001/2002 ei ollut annettu mitään tietoja ja että markkinointivuodelta 2002/2003 annetut tiedot osoittivat, että vain 7,5 prosenttia epätyypillisistä tapauksista oli tarkastettu. Helleenien tasavalta viittaa lisäksi menetelmään, joka liittyy satomäärien keskiarvoon kolmen aikaisemman vuoden aikana ja auranalakohtaisten satomäärien tarkastamiseen. Nämä perustelut eivät kuitenkaan osoita sellaisten tarkastusten olemassaoloa, joilla olisi ollut yksittäistapauksissa mahdollista tarkistaa, olivatko tuensaajat noudattaneet kyseisillä toimenpiteillä asetettuja velvollisuuksia. Kuten komissio korostaa, tukea on voitu myöntää sellaisille tuottajille, jotka eivät välttämättä ole noudattaneet ympäristötoimenpiteitä.

129 Vedotessaan toiseksi puuvillan viljelyalojen vähentämiseen Helleenien tasavalta ei osoita, että tältä osin olisi tehty yksittäisiä tarkastuksia.

130 Kolmanneksi Helleenien tasavalta on itse sovittelumenettelyssä todennut, että hyviä viljelykäytäntöjä koskevia tarkastuksia oli vaikeaa ja jopa mahdotonta toteuttaa. Se väittää ottaneensa käyttöön suuntaa antavaan tuotantoon liittyvän toimenpiteen kaltaisia osoittimia (ohjeellinen sallittu tuotanto), joilla pyritään täydellisiin tarkastuksiin kasvinsuojeluaineiden ja lannotteiden käytön rajoittamiseksi. Näin on

kuitenkin toteutettu ympäristöön liittyvien osoittimien parantamista koskevia yleisiä toimenpiteitä, jotka eivät osoita, että käyttöön otettujen toimenpiteiden noudattamista olisi valvottu tuottajakohtaisesti.

131 Helleenien tasavallan väite, jonka mukaan ympäristötoimenpiteiden noudattamisen tarkastaminen on tehty asianmukaisesti, on siis hylättävä.

132 Helleenien tasavalta korostaa lisäksi vastauksessaan, että sovitteluelin oli esittänyt varaumia sen suhteen, oliko jo kylvettyyn puuvillaan mahdollista soveltaa asetuksen N:o 1051/2001, joka oli sovellettavissa 1.9.2001 lähtien, 17 artiklassa säädettyjä ympäristötoimenpiteitä.

133 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että sovitteluelin kehotti 21.1.2008 antamassaan lausunnossa komissiota varmistumaan, että – kun tämän tukijärjestelmän mukaisten ympäristöedellytysten voimaantuloajankohta otettiin huomioon – näiden säännösten mukaisuuteen voitiin oikeudellisesti velvoittavana perusteena vedota myönnettäessä yhteisön tukea markkinointivuonna 2001/2002 viljellylle puuvillalle.

134 Komissio pysytti lopullisena kantanaan sen, että asetuksen N:o 1051/2001 17 artikla oli sovellettavissa Helleenien tasavallan markkinointivuoden 2001/2002 osalta toteuttamiin ympäristötoimenpiteisiin. Sen mukaan päivämäärällä 1.9.2001 ilmaistaan vuonna 2001 kylvetyn ja vuoden 2001 syksyllä myydyn puuvillan markkinointivuoden alkamisajankohtaa, mutta tästä huolimatta kaikkien myyntiä edeltävien toimenpiteiden (kuten kylvön) tukikelpoisuuden perusteet on ollut tarkastettava tätä ennen.

135 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei Helleenien tasavalta ole kiistänyt tätä näkemystä. Se nimittäin tyytyy vastauksessaan viittaamaan sovitteluelimen esittämiin varaumiin esittämättä viittaustaan tukevia perusteluja vastatakseen komission esittämiin perusteluihin.

136 Vaikka sen väitteen, jota ei ole kannekirjelmässä, voitaisiin katsoa liittyvän ympäristötoimenpiteitä koskevaan väitteeseen ja vaikka se voitaisiin näin ollen ottaa tutkittavaksi työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuin tavoin, on todettava, ettei sitä ole millään tavoin tuettu.

137 Lisäksi väite, jonka mukaan asetuksen N:o 1051/2001 mukaisia täsmällisiä toimenpiteitä ei vielä tunnettu, on hylättävä. Helleenien tasavalta nimittäin itse toteutti ympäristötoimenpiteet, eikä se ole kiistänyt, että ne olivat sovellettavissa välittömästi. Päinvastoin se on väittänyt, että kyseisiä toimenpiteitä oli jo riittävästi tarkastettu, mikä osoittaa, että ne olivat sovellettavissa. Koska se oli päättänyt toteuttaa nämä toimenpiteet asetuksen N:o 1051/2001 täytäntöönpanemiseksi jo markkinointivuonna 2001/2002, sen piti siis tarkastaa, että puuvillantuottajat noudattivat niitä. Lisäksi ja kuten komission vastauksesta erääseen unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen ilmenee, siemenellisen puuvillan tosiasiallisen tuotannon vahvistamisesta Kreikassa markkinointivuodeksi 2001/2002 ja siitä johtuvan tavoitehinnan alenemisen määrittämisestä sekä eräistä hallinnointisäännöistä ja tukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä poikkeamisesta Kreikassa markkinointivuonna 2001/2002 31.7.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1398/2001 (EYVL L 203, s. 24) perustelukappaleista ilmenee, että Kreikan viranomaiset itse pitivät asetuksen N:o 1051/2001 17 artiklan 3 kohdassa säädettyjä ympäristötoimenpiteitä arviointiperusteena sille, voitiinko tukea saada markkinointivuodelle 2001/2002.

138 Kysymys siitä, tarkastettiinko ympäristötoimenpiteet 1.9.2001 edeltävältä ajanjaksolta koskee ainoastaan markkinointivuotta 2001/2002, ja se on vain sen ympäristötoimenpiteitä koskevan väitteen osa, joka on myös markkinointivuotta 2002/2003 koskevan kiinteämääräisen korjauksen perustana.

139 Toisin kuin Helleenien tasavalta muutoin lausumaansa perustelematta väittää, komissio on aivan oikein katsonut, että ympäristötoimenpiteitä koskevat tarkastukset olivat asiakirjan nro VI/5330/97 liitteessä 2 tarkoitettua olennaista valvontaa. Tällaista valvontaa ovat ne fyysiset ja hallinnolliset tarkastukset, jotka

on toteutettava olennaisten tekijöiden todentamiseksi ja jotka tässä tapauksessa liittyivät tuotantopinta-alaan, enimmäissatomäärän vahvistamiseen ja Helleenien tasavallan asetuksen N:o 1051/2001 17 artiklan nojalla käyttöön ottamien käytännesääntöjen noudattamiseen.

140 Tästä seuraa, että tämän kanneperusteen neljäs osa on hylättävä.

Viides osa, jonka mukaan paikan päällä tehtyjä viljelyalojen tarkastuksia koskevat komission toteamukset ovat virheellisiä

141 Helleenien tasavalta kiistää ensinnäkin sen, että paikan päällä tehdyt tarkastukset olisivat myöhästyneet. Se väittää, ettei asetuksissa N:o 1051/2001 ja N:o 1591/2001 säädetä ajankohdasta, johon mennessä 5 prosenttia pinta-aloista on tarkastettava paikan päällä, koska 15 päivä marraskuuta on vahvistettu asetuksella N:o 1486/2002 rajaksi vuodesta 2003 lukien. Vaikka sen mukaan tarkastus on tehtävä asianmukaisena ajankohtana eli hetkellä, jolloin voidaan taata, että tarkastettava viljelyala on kylvetty puuvillalle, se voidaan tehdä niin kauan kuin puuvillan korsi on pellolla eli elokuussa, lokakuussa tai jopa tammikuussa taikka aina seuraavan kevään kyntöihin asti. Se lisää, ettei paikan päällä tehtäviä tarkastuksia koskevassa tietokannassa ilmoitettu päivämäärää, sillä asetukset eivät sitä vaatineet. Se korostaa, että pöytäkirjoissa viitataan päivämäärään, jona ne tehtiin, josta seuraa, että tarkastukset tehtiin pääasiallisesti elokuun ja marraskuun välisenä aikana ja että vain muutamia tarkastuksia tehtiin tämän jälkeen.

142 Tästä on syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1591/2001 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella puuvillan viljelyalailmoitusten paikkansapitävyys on tarkastettava tekemällä paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

143 Kuten Helleenien tasavalta korostaa, asetuksessa N:o 1591/2001 ei ennen 23.8.2002, jolloin asetus N:o 1486/2002, jossa säädetään, että tarkastukset on tehtävä viimeistään 15 päivänä marraskuuta kyseisenä markkinointivuonna, tuli voimaan, säädetty näiden tarkastusten suorittamista koskevasta määräajasta. Kyseinen määräpäivä 15 päivä marraskuuta on toisin sanoen sovellettavissa markkinointivuodesta 2002/2003 lähtien.

144 Nämä tarkastukset piti markkinointivuodelta 2001/2002 tehdä asianmukaisessa määräajassa, kuten Helleenien tasavalta myöntää (ks. vastaavasti edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreika v. komissio, tuomio 11.6.2009, 196 kohta), toisin sanoen ajankohtana, joka voitiin määrittää varmasti ja jolla taattiin, että tarkastettava viljelyala oli kylvetty puuvillalle, siis ennen sadonkorjuuta tai sen aikana.

145 Kreikan viranomaiset antoivat 22.1.2008 sovitteluelimen kehotuksen vuoksi paikan päällä tehtyjen tarkastusten ajankohtia koskeneet tiedot. Kuten komissio on todennut, paikan päällä tehtyjen tarkastusten ajallinen jakautuminen ja myöhästyneiden tarkastusten osuus eivät kuitenkaan luotettavasti ilmenneet noista tiedoista. Muutamat ilmoitetut päivämäärät olivat lisäksi epäjohdonmukaisia ja muutamat tarkastukset oli tehty erityisen myöhään (tammikuun jälkeen) viidessä nomoksessa markkinointivuonna 2001/2002 ja seitsemässä nomoksessa vuonna 2002.

146 Oikeuskäytännön mukaan (edellä 73 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.9.2004, 51 kohta) jäsenvaltion on esitettävä mitä yksityiskohtaisin ja täydellisin näyttö näiden tarkastusten todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä.

147 Todettuaan ensin, ettei paikan päällä suoritettavia tarkastuksia koskevassa tietokannassa ilmoitettu päivämäärää, Helleenien tasavalta on esittänyt tarkastusten päivämääriä, joissa on yhtäältä tiettyjä epäjohdonmukaisuuksia (joissakin päivämäärissä ilmoitetaan vuosi 1901 tai 1902) ja joiden mukaan toisaalta tarkastukset oli joskus tehty myöhemmin kuin kyseisen markkinointivuoden tammikuussa.

148 Tästä on todettava, että vaikka puuvillan korret voivat osoittaa puuvillaviljelmän olemassaolon, kuten Helleenien tasavalta on väittänyt, komissio on aivan oikein todennut, ettei viljelylohkojen tarkkoja rajoja eikä niiden satomäärää voitu määrittää varmuudella puuvillan korsien perusteella. Lisäksi asetuksella N:o 1486/2002 paikan päällä tehtävien tarkastusten määräpäiväksi vahvistetaan 15 päivä marraskuuta.

149 Helleenien tasavalta on lisäksi vastauksensa liitteeseen 2 liittänyt tietoja, jotka sen mukaan osoittavat, että suurin osa tarkastuksista oli näiden kahden markkinointivuoden osalta tehty marraskuuhun mennessä. Komissio kuitenkin väittää, ettei näitä tietoja ollut toimitettu sille riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneen hallinnollisen menettelyn aikana, mikä on vahvistunut Helleenien tasavallan tiettyyn prosessinjohtotoimeen ja unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämiin kysymyksiin antamilla vastauksilla. Komission päätöksen lainmukaisuutta on arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka olivat komission käytettävissä päätöksentekohetkellä (ks. vastaavasti asia T-232/08, Luxemburg v. komissio, tuomio 15.12.2011, 54 ja 55 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; asia T-267/06, Italia v. komissio, tuomio 14.2.2012, 46–48 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja ks. analogisesti asia C-333/07, Regie Networks, tuomio 22.12.2008, Kok., s. I-10807, 81 kohta). Helleenien tasavallan näin esittämiä tietoja ei siis voida ottaa huomioon riidanalaisen päätöksen laillisuutta arvioitaessa.

150 Tästä seuraa, ettei Helleenien tasavalta ole onnistunut näyttämään toteen, että komission toteamukset olisivat tältä osin virheellisiä. Lisäksi ja joka tapauksessa, kuten komissio on korostanut, myöhästyneitä tarkastuksia koskeva kysymys muodostaa vain yhden niistä väitteistä, jotka koskevat kiinteämääräisen korjauksen perusteena ollutta olennaista valvontaa (ks. edellä 101–108 kohta).

151 Toiseksi Helleenien tasavalta väittää, että riskianalyysi on tehty ja että siinä päädyttiin niiden puuvillamäärien poissulkemiseen, joiden alkuperä oli tuntematon. Tietojenkäsittelyjärjestelmän ja siementenpoistotehtaille toimitetun puuvillan reaaliaikaisen valvonnan parantuminen oli myötävaikuttanut siihen, että näytteiden valintamenettelyä ja siis riskianalyysiä oli voitu parantaa.

152 Kyseisellä perustelulla ei kuitenkaan kumota komission toteamuksia, joiden mukaan riskianalyysi lepäsi markkinointivuoden 2001/2002 osalta väestökerrosten sattumanvaraiseen valintaan, joka ei sovellu yhteen kyseiseen markkinointivuoteen liittyneiden riskien kanssa. Helleenien tasavalta ei myöskään markkinointivuoden 2002/2003 osalta ole näyttänyt toteen edellä 106 ja 108 lyhyesti esitettyjen komission toteamusten virheellisyyttä.

153 Tämän kanneperusteen viides osa on näin ollen sekin hylättävä.

154 Tästä seuraa, ettei 5 prosentin suuruisen rahoituskorjauksen voida näissä olosuhteissa katsoa perustuneen tosiseikkojen virheelliseen arviointiin.

Ensimmäinen ja toinen osa, joiden mukaan rahoituskorjaus on suhteeton

155 Helleenien tasavalta väittää tämän perusteen ensimmäisessä osassa, että 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus, joka oli enemmän kuin kaksinkertaistunut aikaisempiin 2 prosentin korjauksiin nähden, on suhteeton, sillä huomioon ei ole otettu sitä, että puuvillan tukijärjestelmää muutettiin myöhään vuonna 2001 asetuksella N:o 1051/2001, joka julkaistiin kesäkuussa eli kesken viljelykautta. Se korostaa, ettei yhteisvastuun laskemisessa käytetyn uuden laskentatavan kustannuksia ollut lievennetty siirtymäsäännöksin, ja se vetoaa toteutettujen toimenpiteiden aiheuttamiin korkeisiin kustannuksiin.

156 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että komissio voi kieltäytyä hyväksymästä rahoitettavaksi mitään esiin tulleita menoja, jos se toteaa, ettei riittäviä valvontamenetelmiä ole olemassa (ks. mm. asia C-242/97, Belgia v. komissio, tuomio 18.5.2000, Kok., s. I-3421, 122 kohta).

157 Nyt esillä olevassa asiassa on selvää, että komission yksikköjen toteamat puutteet koskevat valvontajärjestelmän tärkeitä osatekijöitä samoin kuin niiden valvontatoimien suorittamista, joilla on huomattava merkitys menojen sääntöjenmukaisuutta määritettäessä, joten kohtuudella voitiin päätellä, että EMOTR:n tappioriski oli huomattava.

158 Tästä seuraa, että määrätessään tässä tapauksessa kiinteämääräisen korjauksen, jonka määrä oli vain 5 prosenttia kyseessä olevista menoista, vaikka Kreikan viranomaisten tekemissä tarkastuksissa ei ollut noudatettu yhteisön lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, komissio ei loukannut suhteellisuusperiaatetta (ks. vastaavasti asia T-184/09, Kreikka v. komissio, tuomio 24.3.2011, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

159 Tätä toteamusta ei kumota asetuksella N:o 1051/2001 tehtyyn muutokseen perustuvalla väitteellä. On nimittäin todettava, että yhdennettyyn järjestelmään ja viljelyalojen paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin liittyvistä velvollisuuksista säädettiin aikaisemmassa lainsäädännössä (ks. edellä 113 kohta). Asetuksella N:o 1051/2001 ei siis muutettu niitä seikkoja, jotka on käsiteltävässä asiassa todettu laiminlyödyn. Lisäksi kuten edellä on todettu (ks. edellä 137 kohta), koska Helleenien tasavalta oli päättänyt toteuttaa ympäristötoimenpiteitä pannakseen asetuksen N:o 1051/2001 täytäntöön markkinointivuodesta 2001/2002 lähtien, sen piti valvoa, että puuvillantuottajat noudattaisivat niitä.

160 Helleenien tasavallan väite, joka koskee kyseisen järjestelmän muuttamista, on siis hylättävä.

161 Todettuja laiminlyöntejä ei voida perustella kyseisen uuden asetuksen vuoksi toteutettujen toimenpiteiden kustannuksilla, eikä niitä siis voida ottaa huomioon arvioitaessa, oliko rahoituskorjaus suhteeton.

162 Kyseisen korjauksen suhteettomuutta ei siis ole näytetty toteen ensimmäisen osan tueksi kehitellyillä perusteluilla.

163 Helleenien tasavalta väittää tämän kanneperusteen toisessa osassa, että komissio on itse todennut vuosien 2002 ja 2003 välisenä aikana tapahtuneen parannuksia ja että mainittua ajanjaksoa koskevan korjauksen olisi siis pitänyt olla vuosien 2001 ja 2002 välistä ajanjaksoa koskevaa korjausta pienempi.

164 On syytä todeta, että vaikka komissio on 17.7.2004 päivätyssä kirjeessään todennut markkinointivuonna 2002/2003 tapahtuneen parannuksia, komission yksiköt ovat myöskin tässä samassa kirjeessä todenneet, että paikan päällä tehdyissä viljelyalojen tarkastuksissa ja yhdennetyssä järjestelmässä oli puutteita ja esittäneet selvityksen merkittävistä periaatteellisista puutteista. Nämä puutteet ilmenevät myös yhteenvetokertomuksesta.

165 Pelkästään se seikka, että parannuksia on todettu, ei näin ollen mahdollista sitä, että Helleenien tasavalta voisi väittää, että 5 prosentin korjauskerrointa olisi pitänyt alentaa.

166 Helleenien tasavalta ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että kiinteämääräinen korjaus, 5 prosenttia kyseisistä menoista, oli suhteeton.

167 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmas kanneperuste, joka liittyy puuvilla-alalla sovellettuun kiinteämääräiseen korjaukseen, on kokonaisuudessaan hylättävä.

4. *Kuudes kanneperuste, joka koskee nautaeläinpalkkion ja laajaperäistämispalkkion alalla sovellettuja korjauksia*

Yhteisön lainsäädäntö

168 Kyseisellä alalla myönnettäviä palkkioita säännellään naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21).

Tarkastukset

169 Asetuksessä N:o 3508/92 säädetään, että kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty järjestelmä, jota sovelletaan tiettyihin yhteisön tukijärjestelmiin. Sen kuudennen perustelukappaleen mukaan kerättyjen tietojen hallinto ja käyttö tukihakemusten tarkastamiseksi edellyttää sellaisten pysyvien tietokonepohjaisten tietokantojen luomista, jotka mahdollistavat erityisesti ristiintarkastukset.

170 Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään muun muassa, että kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty järjestelmä, jota sovelletaan naudanlihan tuottajia koskevaan palkkiojärjestelmää.

171 Asetuksen N:o 3508/92 2 artiklan mukaan yhdennetty järjestelmä sisältää muun muassa tietokonepohjaisen tietokannan, aakkosnumeerisen eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan järjestelmän, tukihakemukset sekä yhdennetyn valvontajärjestelmän. Sen 3 artiklan 1 kohdan mukaan tietokonepohjaiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

172 Kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdan perusteella jäsenvaltion on tehtävä tukihakemuksia koskeva hallinnollinen valvonta ja hallinnollista valvontaa on täydennettävä paikalla tehtävillä tarkastuksilla, jotka koskevat otosta maatiloista.

173 Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) 15 artiklassa säädetään tarkastuksista seuraavaa:

”Hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tukien myöntämisedellytysten noudattaminen.”

174 Asetuksen N:o 2419/2001 16 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset tarkastukset käsittävät erityisesti seuraavat tarkastukset:

a) Ilmoitettujen viljelylohkojen ja eläinten ristiintarkastukset sen varmistamiseksi, että samaa tukea ei myönnetä useampaan kertaan samana kalenterivuonna tai markkinointivuonna ja sen estämiseksi, että pinta-alailmoituksia sisältävien yhteisön tukijärjestelmien mukaisesti myönnetty tuki ei kasaudu perusteettomasti.

b) Ristiintarkastukset atk-pohjaisen tietokannan avulla tukikelpoisuuden tarkistamiseksi.”

175 Asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, ja jos kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset, niiden on koskettava myös nautaeläimiä, joista tukea ei ole haettu.

2. Paikalla tehtävässä tarkastuksessa on erityisesti:

a) tarkastettava, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja nautaeläinten, joista ei ole jätetty tukihakemusta, määrä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten määrää;

b) nautatukijärjestelmien osalta tarkastettava, että

— rekisteriin ja atk-pohjaiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, liittyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläinlääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpasseille,

— atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten kohdalla, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana,

— kaikki tilalla olevat, yhä pitovelvoitteen alaiset eläimet ovat tukikelpoisia haetun tuen osalta,

— kaikilla tilalla olevilla nautaeläimillä on korvamerkki ja tarvittaessa eläinpassi, ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti atk-pohjaiseen tietokantaan [; nämä] tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen – – N:o 1254/1999 4 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpasseihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella;

– –”

Teurastuspalkkio

176 Asetuksen N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuottaja, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat:

a) vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,

b) yli kuukauden ja alle seitsemän kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 160 kilogrammaa,

edellyttäen, että ne ovat olleet tuottajalla määrätyn ajan.”

177 Asetuksen N:o 2419/2001 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen – – N:o 1254/1999 4 artiklan 6 kohdassa säädetyn naudanlihan erityispalkkion ja 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion osalta tarkastuksia on tehtävä paikalla teurastamoissa. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on tehtävä tarkastus paikalla joko

a) vähintään 30 prosentille kaikista teurastamoista, jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava viittä prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana; tai

b) vähintään 20 prosentille sellaisista teurastamoista, jotka on hyväksytty ennakolta jäsenvaltioiden määrittämien erityisten luotettavuusperusteiden mukaisesti ja jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava kahta prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Näihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava asiakirjojen jälkitarkastus, vertailu atk-pohjaisen tietokannan tietoihin ja sellaisten teurastustodistuksiin liittyvien yhteenvetojen (tai niitä vastaavien tietojen) tarkastus, jotka on toimitettu muille jäsenvaltioille asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava sinä päivänä, jona tarkastus tehdään paikalla, toteutettujen teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus. Tarvittaessa on tarkastettava, ovatko punnittaviksi esitettävät ruhot tukikelpoisia.”

178 Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28.10.1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 37 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna (18.5.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1042/2000 (EYVL L 118, s. 4)), säädetään, että palkkio maksetaan tuottajalle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisen jälkeen teurastus on toteutettu yhden kuukauden kuluessa ja vienti kahden kuukauden kuluessa ja että alle kolmen kuukauden ikäisinä teurastettujen vasikoiden osalta pitoaika on yksi kuukausi.

Laajaperäistämispalkkio

179 Asetuksen N:o 1254/1999 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuottajat, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada laajaperäistämispalkkion” .

180 Saman asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetään, että laajaperäistämispalkkion suuruus on 100 euroa myönnettyä erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota kohden, jos kyseisenä kalenterivuonna tilan eläintiheys on pienempi tai yhtä suuri kuin 1,4 nautayksikköä (NY) hehtaaria kohden (jäsenvaltioiden kyseisen asetuksen 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla vahvistamista alhaisemmista määristä aiheutuvin varauksin).

181 Asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan.

182 Asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan mukaan tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon

”– –

a) urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen tuottajalle määrätyn kokonaisviitemäärän tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen liitteessä III olevaa muuntotaulukkoa;

b) rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei lasketa mukaan:

— rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,

— yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta monivuotisia laitumia, joille pinta-alatukea myönnetään tämän asetuksen 17 artiklan ja asetuksen – – N:o 1255/1999 19 artiklan mukaisesti,

— aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöille säädettyyn tukijärjestelmään, joita käytetään kuivattujen rehujen tukijärjestelmän mukaisesti tai joihin sovelletaan viljelykäytöstä poistamista koskevaa kansallista tai yhteisön järjestelmää.

Rehualaan kuuluvat sekakäyttöalat ja sekaviljelyalat.”

183 Asetuksen N:o 1254/1999 13 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”[O]tetaan 12 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen tilan eläintiheyden määrittelyssä huomioon tilalla kyseisenä kalenterivuonna olevat urospuoliset nautaeläimet, lehmät ja hiehot sekä ne lampaat ja/tai vuohet, joista palkkiohakemuksia on jätetty kyseisenä kalenterivuotena. Eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi liitteessä III olevan muuntotaulukon avulla.”

184 Asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa säädetään, että sen varmistamiseksi, että asetuksen N:o 1254/1999 13 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu eläinten lukumäärä noudattaa mainitussa asetuksessa määriteltyä eläintiheyttä, jäsenvaltion on joka vuosi vahvistettava vähintään viisi eläintenlaskentapäivää ja ilmoitettava ne komissiolle.

185 Näinä päivinä jäsenvaltio voi valintansa mukaan toteuttaa eläinten laskennan jommallakummalla asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa säädetyistä menetelmistä. Ensimmäisen menetelmän mukaan jäsenvaltio pyytää tuottajaa ilmoittamaan jäsenvaltion erikseen vahvistamaan päivämäärään mennessä tilansa eläinluettelon perusteella nautayksikköjen lukumäärän tai asetuksen N:o 1254/1999 liitteessä III tarkoitetun kummankin nautaryhmän eläinten lukumäärän (eli yhtäältä urospuolisten nautojen ja yli 24 kuukauden ikäisten hiehojen sekä emolehmien ryhmässä ja toisaalta urospuolisten nautojen ja 6–24 kuukauden ikäisten hiehojen ryhmässä). Toisen menetelmän, joka on varattu jäsenvaltioille, joilla on käytössään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 21.4.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 (EYVL L 117, s. 1) mukainen atk-tietokanta ja jotka katsovat, että sen sisältämien tietojen oikeellisuus täyttää jäsenvaltion laajaperäistämispalkkiojärjestelmän soveltamiseksi edellyttämät riittävät takeet, mukaan nautayksikköjen määrä määritetään tämän tietokannan perusteella.

186 Asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan perusteella tapauksissa, joissa jäsenvaltio on päättänyt, että laskentapäiviä ovat vuoden kaikki päivät, se voi säätää, että eläintiheydet lasketaan suhteessa aikaan, jonka eläimet ovat tilalla.

187 Asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Poiketen 3 kohdasta jäsenvaltio voi antaa tuottajalle mahdollisuuden valita yksinkertaistetun järjestelmän.

Tällöin tuottajan on hakemuksessaan pinta-alatuesta ilmoitettava:

a) noudattaneensa jokaisena päivänä pinta-alatukihakemuksensa jättämiseen asti asetuksen – – N:o 1254/1999 13 artiklassa määriteltyä enimmäistiheyttä

ja

b) sitoutuvansa noudattamaan mainittua eläintiheyttä jokaisena päivänä pinta-alatukihakemuksen jättämisestä 31 päivään joulukuuta.

– –

Tässä kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen ja sitoumukseen sovelletaan yhdennetyn järjestelmän valvontaa ja seuraamuksia koskevia säännöksiä.

– –”

Yhteenvetokertomus

188 Komissio teki vuoden 2003 toukokuussa ja syyskuussa, vuoden 2004, maaliskuussa ja vuoden 2005 huhtikuussa Kreikassa tutkintoihin nrot AP/2003/09a, AP/2003/11, AP/2004/04 ja AP/2005/05 liittyviä tarkastuksia. Komissio esitti asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukaiset huomautuksensa 19.9.2003, 22.1.2004, 5.8.2004 ja 29.7.2005 päivätyissä kirjeissä. Kahta ensimmäistä tutkintaa koskeva kahdenvälinen kokous pidettiin 1.10.2004, kolmatta tutkintaa koskeva kokous pidettiin 11.3.2005 ja neljättä tutkintaa koskeva kokous pidettiin 7.6.2006. Komissio antoi Kreikan viranomaisille tiedoksi näitä kokouksia koskevat pöytäkirjat 30.11.2004, 22.6.2005 ja 22.9.2006. Kreikan viranomaiset vastasivat niihin 28.12.2004, 21.7.2005 ja 20.10.2006. Komissio ilmoitti 3.5.2007 Kreikan viranomaisille virallisesti näihin neljään tutkimukseen liittyvät vaatimuksensa.

189 Sovitteluneuvoston annettua 8.1.2008 lausuntonsa ja Kreikan viranomaisten annettua tietoja komissio ilmoitti 16.6.2008 lopullisen kantansa, joka otettiin yhteenvetokertomukseen.

190 Yhteenvetokertomuksesta ilmenee ensinnäkin, että komission yksiköt olivat todenneet nautaeläinpalkkioiden osalta puutteita ristiintarkastuksissa ja paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa.

191 Yhteenvetokertomuksessa todetaan ristiintarkastuksista (ks. edellä 169 ja 174 kohta), että tietokonepohjaisia ristiintarkastuksia tunnistus- ja rekisteröintitietokannan ja nautaeläinpalkkiohakemuksia koskevan tietokannan välillä käytettiin Kreikassa markkinointivuonna 2002 ensimmäistä kertaa hallinnollisessa valvonnassa. Vaikka tätä pidettiinkin edistymisenä, toimeenpano katsotiin epätyydyttäväksi. Erityisesti todettiin, että perustavanlaatuisia tukikelpoisuuden perusteita ei ollut ristiintarkastettu vuonna 2002. Oli siis olemassa riski, että tukikelvottomista eläimistä oli voitu vaatia maksua. Komission yksiköt totesivat lisäksi, että olemassa oli sääntöjenvastaisuuksia (tietoja ei ollut rekisteröity tai ne oli rekisteröity väärin tunnistus- ja rekisteröintitietokantaan), jotka liittyivät suureen joukkoon tukihakemuksen kohteina olleita eläimiä, ja ne katsoivat, että tunnistus- ja rekisteröintitietokantaan ilman tositteita tehdyt useat muutokset vaikuttivat kaikkien niiden eläinten tukikelpoisuuteen, joista hakemus oli tehty. Se totesi myös, etteivät Kreikan viranomaiset olleet kyenneet esittämään niitä eläimiä koskevia numerotietoja, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia oli todettu, niiden aseman muuttumisen osoittavine tositteineen. Oli siis olemassa riski, että järjestelmään oli tehty perusteettomia muutoksia, joista aiheutui liiallisia maksuja.

192 Paikan päällä tehtyjen tarkastusten laatua pidettiin riittämättömänä. Yhteenvetokertomuksessa todetaan noissa tarkastuksissa ilmenneen, että tarkastusten toimittamisessa oli ollut useita aukkoja, ja sen mukaan ne eivät olleet asetuksen N:o 2319/2001 25 artiklan mukaisia (ks. edellä 175 kohta).

Komission yksiköt vetosivat siihen, ettei eläimiä, joista ei ollut tehty tukihakemusta, ollut tarkastettu ja ettei tositteita eikä tarkastusta edeltäneen 12 kuukauden aikana tukihakemusten kohteina olleista eläimistä annettuja tietoja eikä pitopaikkaa ollut tarkastettu ja että tarkastusasiakirjojen ja tarkastettujen eläinten tilanteen varmentaminen oli ollut riittämätöntä ja että näitä oli ollut vaikeaa verrata aikaisempien tarkastusten tuloksiin.

193 Lisäksi komission yksiköt esittivät selvitystä siitä, ettei teurastuspalkkiohakemusten kohteina olleita eläimiä ollut tarkastettu paikan päällä. Sovitteluelin oli ehdottanut, että aiottua korjausta tarkasteltaisiin tässä suhteessa uudelleen, ja se oli korostanut, että paikan päällä tehtävillä tarkastuksilla oli vähäinen arvo silloin, kun kyse oli teurastuspalkkioista, koska teurastettujen nautojen osalta tärkeimpiä tarkastuksia ovat ne, jotka tehdään teurastamoissa, ja kasvattajan rekistereissä jälkikäteen tehtävät tarkastukset.

194 Komissio pysyi kuitenkin kannassaan sillä perusteella, että useiden aukkojen yhdistelmällä oli ollut vaikutuksia olennaiseen valvontaan kaikkien nautapalkkioiden, kuten teurastuspalkkioiden, tarkastusten osalta. Sen mukaan teurastuspalkkioiden tarkastamatta jättämisestä paikan päällä tiloilla aiheutuu EMOTR:lle kyseiseen järjestelmään liittyvä lisäriski, jota ei voida kokonaan korvata teurastamossa tehdyillä tai hallinnollisilla tarkastuksilla (jotka on joka tapauksessa tehtävä jokaisessa teurastuspalkkioiden tarkastusjärjestelmässä) semminkin, kun teurastomoissa tutkinnan AP/2003/09 yhteydessä tehtävissä tarkastuksissa oli paljastunut suuria aukkoja. Se myönsi, etteivät tiloilla paikan päällä tehdyt tarkastukset olleet niin tärkeitä kuin muissa tukijärjestelmissä ja että tavallisesti niissä rajoituttiin asiakirjatarkastuksiin, mikä selittää sen, ettei teurastuspalkkioiden korjauskerroin ole suurempi kuin muiden nautapalkkioiden.

195 Komission yksiköt viittasivat myös siihen, ettei eläinten tilannetta eikä lehmien ja hiehojen välistä suhdetta ollut tarkastettu emolehmäpalkkion osalta.

196 Tilan tukikelpoisen rehualan ja nautayksikköjen määrän määrittämistä pidetään olennaisena valvontana laajaperäistämispalkkioiden kannalta katsoen. Komission yksiköt totesivat, ettei nautayksikköjen tarkastamista koskeva Kreikan järjestelmä edelleenkään ollut sääntöjen mukainen vuosina 2002 ja 2003 (olipa kyse tunnistus- ja rekisteröintitietokantaan perustuvasta pro rata temporis laskentamenetelmästä tai viiden päivän luetteloinnista muodostuvasta yksinkertaistetusta järjestelmästä), eikä se myöskään kattanut kaikkia hakijoita viisi kertaa vuodessa siten kuin Helleenien tasavalta oli aikonut, vaikka tiettyä edistystä oli todettu vuonna 2003 sen vuoksi, että tunnistus- ja rekisteröintitietokannan käyttö oli lisääntynyt. Tilanteen oli katsottu lievästi parantuneen vuonna 2003, mutta mitään todellista edistystä ei ollut voitu osoittaa tukikelpoista rehualaa koskevan toimenpiteen osalta ajanjaksolta 2002/2003. Nautayksikköjen määrittämisestä komission yksiköt korostivat, että Kreikka oli edelleen jatkanut vaihtoehtoisen tarkastusjärjestelmän (jossa todennäköisesti oli Kreikassa paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa todettuja aukkoja) täytäntöönpanoa.

197 Komissio sovelsi siis 10 prosentin kiinteämääräistä korjausta markkinointivuoteen 2002 siitä syystä, että pääasiallisten nautapalkkioiden olennaisessa valvonnassa oli ollut aukkoja, ja 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta markkinointivuoteen 2003 siitä syystä, että niiden eläinten, joista ei ollut tehty tukihakemusta, tarkastusten lukumäärä oli riittämätön, että paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa oli puutteita ja että tämä koski koko Kreikkaa, sillä ongelmia oli todettu useilla alueilla. Laajaperäistämispalkkioissa todettujen puutteiden vuoksi markkinointivuosiin 2002 ja 2003 sovellettiin 10 prosentin kiinteämääräistä korjausta. Korjauksia kuitenkin tarkistettiin, jotta myöhästyneiden maksujen vuoksi samoihin talousarvion alamomentteihin jo sovelletut korjaukset olisi voitu ottaa huomioon.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

198 Helleenien tasavalta esittää kuusi naudanliha-alaa koskevaa kanneperustetta, jotka koskevat nautapalkkioiden alalla tehtyjen korjausten virheellisyyttä ja laajaperäistämispalkkioita sekä perustelujen puuttumista.

199 Helleenien tasavallan aluksi esittämästä perustelujen puuttumista koskevasta väitteestä on syytä todeta, ettei kyseistä väitettä ole mitenkään tuettu ja että – olipa miten hyvänsä – aikaisemmin mainitun oikeuskäytännön (ks. edellä 73 kohta) mukaan nauta-alan tarkastuksia koskevia riidanalaisen päätöksen perusteluja on tässä asiassa pidettävä riittävinä, koska Helleenien tasavalta osallistui kiinteästi kyseisen päätöksen valmisteluun ja koska se tunsi ne syyt, joiden vuoksi komissio katsoi, ettei sen pitänyt maksattaa riidanalaista summaa EMOTR:n varoista. Tämä väite on näin ollen hylättävä.

200 Sitten Helleenien tasavalta riitauttaa nauta-alalla tehdyt korjaukset väittämällä, että asetusta N:o 1258/1999 ja asiakirjaa VI/5330/97 on tulkittu ja sovellettu väärin ja että tosiseikkoja on arvioitu väärin. Se kiistää pääasiallisesti nautaeläinpalkkioihin ja laajaperäistämispalkkioihin liittyvät komission päätelmät.

201 Käsiteltävässä asiassa on siis tutkittava, onko Helleenien tasavalta edellä mieliin palautetun oikeuskäytännön (ks. edellä 78 kohta) mukaisesti näyttänyt toteen, että komission arvioinnit eivät pidä paikkaansa.

Nautaeläinpalkkioiden alalla tehdyt tarkastukset

– Ristiintarkastukset

202 Helleenien tasavalta myöntää, että ristiintarkastusten toteuttamisessa oli ollut tiettyjä teknisiä ongelmia, jotka johtuivat yhtäältä tunnistus- ja rekisteröintitietokannan ja toisaalta nautatukihakemuksia koskevan tietokannan välisistä epäjohdonmukaisuuksista, jotka olivat johtuneet ensimmäistä kertaa vuonna 2002 käyttöön otetun järjestelmän monimutkaisuudesta. Se väittää kuitenkin, että vuonna 2003 eläinlääkintätietokantaa oli parannettu ja että ylimääräisiä ristiintarkastuksia oli lisätty.

203 Tästä on kuitenkin riittävää todeta, että vuonna 2003 tehdyt parannukset eivät riitä näyttämään toteen, että komission yksiköiden tässä tapauksessa esittämät toteamukset, jotka on esitetty yhteenvetokertomuksessa (ks. edellä 101 kohta), eivät pitäisi paikkaansa.

204 Helleenien tasavalta väittää lisäksi, että niiden eläinten prosentuaalinen osuus, jotka hylättiin vuonna 2003 vuoden 2002 tarkastuksiin lisätyissä ylimääräisissä tarkastuksissa, oli vain 8,04 prosenttia, mikä osoittaa, että valtaosa hylätyistä eläimistä oli tulosta jo vuonna 2002 olemassa olleista tarkastuksista.

205 Tällainen perustelu, joka selvästi vahvistaa aikaisempien tarkastusten puutteet, ei osoita komission toteamusten virheellisyyttä.

206 Komissio on näin ollen ollut oikeassa katsoessaan, että tietyn olennaisen valvonnan puuttuminen oli aiheuttanut riskin siitä, että tukikelvottomista eläimistä maksettaisiin tukea.

207 Helleenien tasavalta väittää lisäksi, ettei EMOTR:lle aiheutunut riskiä. Se toteaa, että kun vuosia 2004 ja 2005 koskevat ristiintarkastukset tehtiin, tietokonepohjaiset tarkastukset ulotettiin vuoteen 2002 ja perusteettomasti maksetut määrät vähennettiin varainhoitovuosilta 2004 ja 2005 maksettavasta tuesta.

208 Vaikka komission on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näytettävä toteen yhteisön sääntöjen rikkominen, sen jälkeen kun kyseinen rikkominen on osoitettu, jäsenvaltion on tarvittaessa osoitettava, että komissio on tehnyt virheen määrittäessään, mitä rahoituksellisia seuraamuksia rikkomisella on. Komissio ei ole myöskään velvollinen osoittamaan, että vahinkoa on todella aiheutunut, vaan riittävää on, että se esittää vakavasti otettavaa tähän viittaavaa selvitystä (ks. vastaavasti asia C-5/03, Kreikka v. komissio, tuomio 7.7.2005, Kok., s. I-5925, 38 ja 39 kohta oikeuskäytäntöviitauksineen).

209 Nyt esillä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ei ilmene, että Helleenien tasavalta olisi näyttänyt toteen, että perusteettomasti maksetut määrät olisi peritty takaisin vähentämällä ne varainhoitovuosilta 2004 ja 2005 maksettavasta tuesta.

210 Helleenien tasavalta on erääseen prosenssinjohtotoimeen vastatessaan todennut, että kiinteämääräisten korjausten laskentaperusteena olivat Opekepen ilmoittamat menot, joiden määrät olivat olleet 182 380 702,09 euroa vuodelta 2002/2003, eikä siitä ollut vähennetty 10,8 miljoonan euron suuruista määrää.

211 On kuitenkin todettava, että näin menetellessään Helleenien tasavalta esittää vain toteamuksen eikä mitenkään perustele mainitsemaansa 10,8 miljoonan euron määrää. Se viittaa tältä osin sovitteluelimen lausuntoon. Sovitteluelin on kuitenkin 8.1.2008 antamassaan lausunnossa todennut, että Kreikan viranomaiset olivat maininneet perineensä markkinointivuoden 2002/2003 perusteettomia tukia takaisin 10,8 miljoonan euron edestä ja että vaikka kyseinen tieto oli tarkistettu eikä sitä vielä ollut otettu huomioon, korjauksen määrää olisi tämän seurauksena perusteltua tarkistaa. Kyseinen lausunto ei siis millään tavoin osoita, että kyseinen summa olisi tosiasiallisesti peritty takaisin vähentämällä se varainhoitovuosilta 2004 ja 2005 maksettavasta tuesta.

212 Komissio on lisäksi lopullisessa kannanotossaan korostanut, että se oli ottanut huomioon ne takaisinperinnät, jotka Kreikan viranomaiset olivat ilmoittaneet EMOTR:lle rahoituskorjauksia laskettaessa. Se on lisännyt, että tiettyjä seikkoja, kuten sitä tapaa, jolla perusteettomasti maksetut summat oli peritty takaisin tuottajilta, jotka eivät olleet hakeneet tukea vuoden 2002 jälkeen, oli vielä selvennettävä. Asiakirja-aineistosta ei ilmene, että Kreikan viranomaiset olisivat esittäneet tästä konkreettisempia todisteita.

213 Tästä seuraa, ettei Helleenien tasavalta ole asian kannalta merkityksellisillä asiakirjoilla tuettuna näyttänyt toteen, että perusteettomasti maksetut määrät olisi peritty takaisin vähentämällä ne varainhoitovuosilta 2004 ja 2005 maksettavasta tuesta. Sen perustelun peruslähtökohtaa, jonka mukaan EMOTR:lle ei ollut aiheutunut riskiä, ei siis ole näytetty toteen.

214 Ristiintarkastuksia koskevat lausumat, joita ei ole muutoin tuettu, on näin ollen hylättävä.

– Paikan päällä tehtävät tarkastukset

215 Helleenien tasavalta kiistää komission paikan päällä tehtävistä tarkastuksista esittämät toteamukset.

216 Asiakirja-aineistosta ilmenee ensinnäkin, että näiden paikan päällä tehtyjen tarkastusten laatua on pidetty asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklan 1 kohtaan nähden riittämättömänä useista syistä (ks. edellä 192 kohta).

217 Näin niitä eläimiä, joille ei ollut haettu tukea, ei ollut tarkastettu. Tällaisesta tarkastuksesta säädetään nimenomaisesti asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklan 1 kohdassa. Helleenien tasavalta väittää, että tarkastajille oli annettu tämän suuntaisia ohjeita jo vuonna 2002 ja että tilanne oli parantunut vuosina 2003 ja 2004. Näillä lausumilla ei kuitenkaan näytetä toteen komission tästä esittämien toteamusten virheellisyyttä.

218 Komission yksiköt ovat myöskin viitanneet siihen, ettei tositteita ollut tarkastettu. Helleenien tasavalta vetoaa tältä osin yksittäisiin puutteisiin, joiden ei voida yleistää koskevan koko maata, ja se väittää, että toisen asteen tarkastuksissa on mahdollista tarkistaa, että tuottajat noudattavat velvollisuuksiaan. On kuitenkin todettava, etteivät tällaiset lausumat poista komissiolla kyseisten tarkastusten laadusta olevia epäilyjä.

219 Komission yksiköt ovat lisäksi viitanneet siihen, ettei niihin eläimiin liittyviä tietoja, joista oli jätetty tukihakemus tarkastusta edeltäneen 12 kuukauden aikana, ollut tarkistettu. Helleenien tasavalta viittaa tältä osin naudanlihapalkkiojärjestelmään liittyviin vuosien 2002 ja 2003 hallinnollisiin soveltamisohjeisiin, jotka oli lähetetty tarkastuksista vastaaville pääosastoille, ja se korostaa, että näillä ohjeilla täsmennettiin asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklaa. Asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannessa luetelmakappaleessa säädetyistä eläinten pitopaikalla tehtävistä tarkastuksista Helleenien tasavalta väittää, että niiden kannalta merkityksellisessä soveltamisohjeessa määrätään, että tuottajien on ilmoitettava eläinsuojan tarkka sijainti ja että eläinten sijainnin tarkastaminen on varmistettu.

220 Näin menetellessään Helleenien tasavalta kuitenkin vain toistaa kontradiktorisessa menettelyssä esittämänsä perustelut, eikä se tue näiden tarkastusten toimittamista täsmällisellä ja konkreettisella näytöllä, joten se ei ole onnistunut hälventämään komissiolla tässä suhteessa olleita epäilyjä.

221 Helleenien tasavalta kiistää lisäksi vertailuvaikeudet aikaisempien tarkastusten tuloksiin, sillä alussa oli havaittu vain vähän eroavuuksia. Tällä perustelulla ei kuitenkaan näytetä toteen, että komission toteamukset olisivat virheellisiä.

222 Edellä esitetty huomioiden Helleenien tasavalta ei ole näyttänyt toteen komission niiden toteamusten virheellisyyttä, joiden mukaan paikan päällä tehdyt tarkastukset olivat asetuksen N:o 2419/2001 25 artiklan säännöksiin nähden olleet laadultaan riittämättömiä.

223 Toiseksi Helleenien tasavalta kiistää erityisesti teurastuspalkkiota koskevat komission päätelmät väittäen, että teurastamoissa on vuodesta 2002 suoritettu paikan päällä tehtäviä tarkastuksia asetuksen N:o 2419/2001 26 artiklan mukaisesti laajemmin kuin säädöksissä vaaditaan.

224 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tästä, että kiinteämääräisiä korjauksia on tässä tapauksessa sovellettu sen vuoksi, että tunnistus- ja rekisteröintitietokanta ja paikalla tehtävät tarkastukset olivat puutteellisia. Kuten komissio korostaa, puutteet, joita oli aikaisemmin todettu tunnistus- ja rekisteröintitietokannassa ja ristiintarkastuksissa (ks. edellä 202–214 kohta) sekä paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa (ks. edellä 215–222 kohta) koskivat myös teurastuspalkkiohakemusten kohteina olleiden eläinten tarkastuksia.

225 Paikan päällä tehtävien tarkastusten puuttumista oli tässä yhteydessä pidetty erittäin huolestuttavana varsinkin niiden maanviljelijöiden osalta, jotka hakivat yksinomaan teuraustuspalkkiota, koska heihin ei kohdistunut muita kuin ristiintarkastuksia, jotka puolestaan eivät olleet täysin tehokkaita ainakaan markkinointivuonna 2002.

226 Nautatukien alan tarkastusten laadullisesta puuttellisuudesta edellä esitetyt päätelmät ovat sovellettavissa myös teurastuspalkkioiden alalla. Se, että asetuksen N:o 2419/2001 26 artiklassa säädetään tarkemmin ottaen teurastamoissa paikan päällä tehtävistä tarkastuksista, ei tarkoita, ettei saman asetuksen 25 artiklassa nautatukijärjestelmille säädettyjä tarkastuksia voitaisi soveltaa.

227 Vaikka teurastuspalkkioita koskevia asiakirjatarkastuksia voidaan – kuten sovitteluelin on korostanut ja komissio myöntänyt – pitää tässä yhteydessä ratkaisevina, sanottu ei millään tavoin vaikuta siihen, että nyt esillä olevassa asiassa on todettu puutteellisuuksia.

228 Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on lisäksi asetuksen N:o 2419/2001 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuuluttava sinä päivänä, jona tarkastus tehdään paikalla, toteutettujen teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus.

229 Helleenien tasavallan esittämät perustelut eivät vaikuta tähän päätelmään. Se nimittäin väittää, että tarkastaja vertaa teuraustuspalkkiohakemusta, joka sisältää palkkiohakemuksen kohteena olevat eläimet ja niiden korvamerkkinumerot, tilan rekisteriin tarkistaakseen, että pitoaikaa on noudatettu. Se täsmentää, että vuoden 2003 hallinnollisesta soveltamisohjeesta lähtien teurastuspalkkioiden yhteydessä säädetään selvästi, että tilan rekisteri on tarkastettava.

230 Nämä perustelut eivät kuitenkaan ole omiaan häivyttämään komission ilmaisemia epäilyjä. Asiakirja-aineistoista ilmenee lisäksi, että komission yksiköiden tutkinnan AP/2003/09a aikana toimineessa teurastamossa suorittamissa tarkastuksissa oli ilmennyt suuria aukkoja, joita käsiteltävässä asiassa ei ole kiistetty.

231 Samoin väite, jonka mukaan teurastamot oli tarkastettu laajemmin kuin säädöksissä vaaditaan, ei vaikuta siihen, että tarkastukset olivat laadullisesti riittämättömiä.

232 Komissio on siis aivan oikein katsonut, että tiloilla paikan päällä teurastuspalkkioita varten tehtävien tarkastusten puuttumisesta aiheutui EMOTR :lle lisäriski, jota ei voitu kokonaan korvata teurastamoiden tarkastuksilla ja hallinnollisilla tarkastuksilla.

233 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen Helleenien tasavallan perustelut, joilla kiistetään komission nautapalkkioiden sekä teurastuspalkkioiden alalla esittämät toteamukset, ei näytetä toteen, että nyt esillä olevassa asiassa sovelletut korjaukset olivat virheellisiä.

Laajaperäistämispalkkiota koskevat korjaukset

234 Asetuksen N:o 1254/1999 12 ja 13 artiklan mukaan tuottajat voivat saada laajaperäistämispalkkion vain, jos heidän tilallaan ei ylitetä tiettyä eläintiheyttä, joka ilmaistaan nautayksikköinä suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan. Tästä seuraa, että laajaperäistämispalkkion saantiedellytyksenä on se, että yhtäältä rehuala ja toisaalta tilalla pidettävien eläinten lukumäärä ja laatuluokka ovat oikein määritettyjä.

235 Helleenien tasavalta väittää rehualojen määrittämisestä, että kartta-aineistoon nojautuva perusrakenne on ollut olemassa vuodesta 2002 ja että se on vuodesta 2000 lähtien antanut viljelyalojen tukikelpoisuutta koskevat suuntaviivat, jotka on tarkistettu yhdennetyn järjestelmän ohjelmalla. Myös paikan päällä tehtävät tarkastukset ovat olemassa.

236 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa kuitenkin asiakirja-aineistosta ilmenevän, että käytettävissä olevien rehualojen tarkastuksia pidettiin riittämättöminä sekä vuoden 2002 että vuoden 2003 osalta. Tällöin todettiin, että vuoristovyöhykkeitä oli väärin ilmoitettu tukikelpoisiksi rehualoiksi, eivätkä Kreikan viranomaiset ole todistaneet tarkastusten tässä suhteessa parantuneen. Kyseisiä vuosia koskevien toteamusten virheellisyyttä ei näytetä toteen Helleenien tasavallan perusteluilla eikä paikan päällä tehtäviä tarkastuksia koskevilla selvillä ohjeilla.

237 Yhdennetyn järjestelmän tarkastuksista on toiseksi muistutettava, että jäsenvaltio voi valita kahden menetelmän välillä tarkistaakseen asetuksen N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdassa määritellyn eläintiheyden noudattamisen. Ensimmäisestä säädetään asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa (ks. edellä 185 ja 186 kohta). Toisesta menetelmästä, jolla poiketaan ensin mainitusta, säädetään asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 4 kohdassa (ks. edellä

187 kohta). Se on yksinkertaistettu järjestelmä, joka muodostuu ilmoituksesta ja tuottajan sitoumuksesta noudattaa enimmäistiheyttä. Tällöin sovelletaan yhdennetyn järjestelmän tarkastuksia ja seuraamuksia koskevia säännöksiä (asetukset N:o 3508/92 ja N:o 2419/2001).

238 Helleenien tasavalta väittää soveltaneensa asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 4 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää, ja että kaikki tuottajat olivat esittäneet kyseisen järjestelmän mukaisen tukihakemuksen. Se lisää, että asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa säädetyssä järjestelmässä vaaditaan vain, että eläintenlaskentapäivät tarkastetaan yhdennetyssä järjestelmässä säädetyssä paikan päällä tehtävässä tarkastuksessa ja että nämä tarkastukset tehdään viideltä viikon pituiselta ajanjaksolta, sillä kaikkea laskentaa ei ole mahdollista tehdä samana päivänä. Vuonna 2003 laskenta oli tehty tunnistus- ja rekisteröintitietokannan avulla ja se oli kattanut kaikki hakemukset. Sen mukaan riskiä kaksinkertaisesta eläintenlaskennasta ei ollut ja tarkastus oli luotettava.

239 Siltä osin kuin Helleenien tasavalta vetoaa asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 4 kohdassa säädettyn yksinkertaistetun järjestelmän soveltamiseen, on riittävää todeta, että nautayksikköjen tarkastukset perustuivat siis yhdennetyssä järjestelmässä säädettyihin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin ja yhdennettyyn järjestelmään osana kuuluvaan tunnistus- ja rekisteröintitietokantaan. Edellä todetut puutteet paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa (ks. edellä 216–222 kohta) ja yhteenvetokertomuksesta ilmenevät, tunnistus- ja rekisteröintitietokantaan liittyvät sääntöjenvastaisuudet saattoivat siis vaikuttaa nautayksikköjen tarkastuksiin.

240 Lisäksi on hylättävä ne Helleenien tasavallan perustelut, jotka liittyvät asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa säädettyyn järjestelmään, on hylättävä. Se nimittäin väittää vahvistaneensa viisi viikon pituista ajanjaksoa sellaisista käytännön syistä, jotka liittyvät Kreikan tilojen laajaperäisyyteen. Kyseinen järjestelmä ei ole asetuksen N:o 2342/1999 32 artiklan 3 kohdassa säädetyn ”normaalin” järjestelmän mukainen, sillä se ei perustu joka vuosi pidettävään viiteen eläintenlaskentapäivään vaan viiteen laskentajaksoon, joista jokainen kestää viikon (ks. vastaavasti asia T-344/05, Kreikka v. komissio, tuomio 9.9.2011, 94 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

241 Lisäksi kaikki Helleenien tasavallan lausumat, joilla pyritään tukemaan ja näyttämään toteen, että yhteisön lainsäädännössä säädetty eläintiheyden tarkastusjärjestelmä kohtaa käytännön vaikeuksia Kreikassa. Hyvin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, ettei jäsenvaltio voi vedota käytännöllisluonteisiin vaikeuksiin perustellakseen sitä, ettei se ole pannut toimeen yhteisön lainsäädännössä säädettyjä asianmukaisia tarkastuksia (ks. asia C-28/89, Saksa v. komissio, tuomio 21.2.1991, Kok., s. I-581, 18 kohta ja edellä 240 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.9.2011, tuomion 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

242 Komissiolla oli näin ollen oikeus päätellä, että laajaperäistämispalkkioiden alalla tehdyt tarkastukset eivät tarjonneet riittäviä takeita luotettavuudesta. Komission vuodelta 2003 toteamaa parannusta, joka oli johtunut tunnistus- ja rekisteröintitietojen automatisoitujen ristiintarkastusten lisääntyneestä käytöstä, pidettiin riittämättömänä perusteena sille, että vuosien 2002 ja 2003 välillä olisi voitu tehdä ero, eivätkä Helleenien tasavallan perustelut, jotka se jo oli esittänyt kontradiktorisessa menettelyssä, kumoa tätä päätelmää.

243 Tästä seuraa, että komission järkevä ja vakava epäily siitä, ettei Helleenien tasavalta noudattanut velvollisuuksiaan vuosilta 2002 ja 2003 jätettyjen laajaperäistämispalkkiohakemusten tarkastuksen alalla, on ollut perusteltu.

244 Helleenien tasavalta ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että komissio olisi perustanut arvionsa sovellettavissa olevien säännösten virheelliseen tulkintaan tai soveltamiseen taikka tosiseikkojen virheelliseen arviointiin. Kuudes kanneperuste, joka liittyy nautapalkkioihin ja laajaperäistämispalkkioihin, on siis hylättävä.

5. *Yhdeksäs kanneperuste, joka liittyy oliiviöljyalalla sovellettuihin korjauksiin*

Yhteisön lainsäädäntö

245 Rasva-alan yhteinen markkinajärjestely on otettu käyttöön rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22.9.1966 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 136/66/ETY (EYVL 172, s. 3025).

246 Asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 1 kohdalla, sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1562/78 (EYVL L 185, s. 1), otettiin käyttöön oliiviöljyn tuotantotuki, jonka tarkoituksena on edistää kohtuullisten tulojen varmistamista tuottajille. Tukea myönnetään oliivinviljelijöille tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljymäärän perusteella.

247 Kyseisen asetuksen 11 a artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ovat tarpeen seuraamusten määräämiseksi 5 artiklassa säädetyn tukijärjestelmän rikkomuksista. Jos tarkastuselimet ilmoittavat rikkomuksesta, jäsenvaltioiden on päätettävä jatkotoimenpiteistä ilmoitusta seuraavien 12 kuukauden kuluessa ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Atk-rekisterit

248 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3) 16 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jokainen tuottajajäsenvaltio perustamaan ja pitämään ajan tasalla pysyviä atk-rekisterejä oliivien ja oliiviöljyn tuotantoa koskevista tiedoista.

249 Asetus (EY) N:o 2261/84 16 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Näissä rekistereissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) jokaisesta oliivinviljelijästä ja jokaisesta markkinointivuodesta, josta oliivinviljelijä on jättänyt tukihakemuksen:

   — 3 artiklassa säädetyssä viljelyilmoituksessa olevat tiedot,

   — tuotetut öljymäärät, joista on tehty tuotantotukihakemus, ja määrät, joille tuki on maksettu,

   — tiedot, jotka on saatu paikan päällä tehdyissä oliivinviljelijää koskevissa tarkastuksissa;

b) tuottajajärjestöistä ja niiden liitoista kaikki tiedot, joilla voidaan tarkistaa niiden tähän järjestelmään liittyvät toimet, sekä jäsenvaltioiden tekemien tarkastusten tulokset;

c) myllyistä ja jokaisesta markkinointivuodesta varastokirjanpidossa olevat tiedot, teknisiin laitteisiin ja puristuskykyyn liittyvät tiedot sekä tämän asetuksen mukaisesti tehtyjen tarkastusten tulokset;

d) kunkin yhtenäisen tuotantoalueen vuosittaiset viitetuotokset.”

250 Oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinointivuosiksi 1998/1999–2000/2001 30.10.1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2366/98 (EYVL L 293, s. 50), sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen – – N:o 2261/84 16 artiklassa tarkoitettuihin pysyviin oliivialaan liittyvien tietojen atk-rekistereihin on sisällyttävä:

a) 23 ja 24 artiklassa tarkoitettu aakkosnumeerinen tietokanta ja oliivialan maantieteellisen tietojärjestemän graafinen hakutietokanta sekä 25 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten tulokset,

b) uusia istutuksia koskeva tiedosto, jossa on 5 artiklassa tarkoitetut tiedot ja 29 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten tulokset,

c) tuottajaorganisaatioita ja niiden liittoja koskeva tiedosto, jossa on asetuksen – – N:o 2261/84 16 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot,

d) puristamoja koskeva tiedosto, jossa on tietoja 7 artiklassa tarkoitetuista hyväksymisedellytyksistä, 8 artiklassa tarkoitetusta varastokirjanpidosta ja 30 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten tuloksista,

e) yhtenäisiä tuotantoalueita koskeva tiedosto, jossa on 6 artiklassa tarkoitetut tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista tiedostoista, lukuun ottamatta graafista hakutietokantaa, on oltava saatavilla suoraan ja välittömästi kuluvaa markkinointivuotta ja neljää aiempaa markkinointivuotta koskevat tiedot.

Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos ne laaditaan yhtenäisesti, ne ovat keskenään yhteensopivia ja niitä voidaan käyttää keskitetysti maksaja- ja valvontavirastojen tasolla. Oliivialan maantieteellisen tietojärjestelmän tietokantojen on oltava yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän tietokantojen kanssa.

Oliivinviljelijöiden, tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen, puristamojen ja yhtenäisten tuotantoaluiden tunnistuskoodien on oltava yksiselitteisiä ja pysyviä tai ne on voitava muuntaa tietojenkäsittelyyn soveltuviksi, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja viittä markkinointivuotta koskevia tietoja voidaan välittömästi yhdistää tai etsiä.

Ellei tehtävien tarkastusten, erityisesti eri tietokantojen välisten ristiintarkastusten, tai tuloksista muuta johdu, tietokannoissa on oltava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja markkinointivuosia edeltäviltä markkinointivuosilta arkistoidut tiedot, joista voidaan viimeistään 31 päivästä lokakuuta 2001:

— yhdistää automaattisesti alueellisia ja jäsenvaltioita koskevia tietoja,

— vertailla automaattisesti eri tietokantoja.”

Oliivirekisteri

251 Oliivirekisterin perustamisesta oliiviöljyä tuottavissa jäsenvaltioissa 21.1.1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 154/75 (EYVL L 19, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan mukaan oliiviöljyä tuottavien jäsenvaltioiden on perustettava tämän asetuksen mukaisesti kaikkia niiden alueella sijaitsevia oliiviviljelmiä koskeva oliivirekisteri.

252 Asetuksen N:o 1638/98, sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, s. 4), 2 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksesta – – N:o 154/75 poiketen oliivirekisteriin liittyvät työt suunnataan markkinointivuosina 1998/1999–2002/2003 maantieteellisen tietojärjestelmän perustamiseen, päivitykseen ja käyttöön.

Maantieteellinen tietojärjestelmä perustuu oliivirekisterin tietoihin. Lisätietoja saadaan tukihakemuksiin liittyvistä viljelyilmoituksista. Maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot paikannetaan maantieteellisesti atk-ilmakuvien avulla.

2. Jäsenvaltioiden on todettava, että viljelyilmoitusten ja maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot vastaavat toisiaan. Jos tätä vastaavuutta ei ole vahvistettu, jäsenvaltion on tehtävä toteamisia ja tarkastuksia paikalla.

– –

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa toteamisissa ja tarkastuksissa käy ilmi, että viljelyilmoituksissa on epätarkkuuksia erityisesti oliivipuiden lukumäärässä, jäsenvaltion on sovellettava havaittujen erojen mukaisesti yhden tai useamman markkinointivuoden ajan

— tukikelpoisen oliiviöljyn määrän vähennystä

tai

— kyseisten oliivipuiden jättämistä tuen ulkopuolell[e]

komission määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.”

253 Asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 kohdassa säädetään pääasiallisesti, että niillä alueilla, joilla oliivialan maantieteellinen tietojärjestelmä ei ole valmis, markkinointivuoden viljelyilmoituksista tarkastetaan paikan päällä 10 prosenttia markkinointivuosina 2000/2001–2002/2003.

Viljelyilmoitukset ja tarkastukset

254 Oliivinviljelijän on asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklassa tarkoitetun tuen myöntämiseksi oliiviöljyn tuotannolle jätettävä ennen kunkin markkinointivuoden joulukuun ensimmäistä päivää viljelyilmoitus tuotannossa olevista oliivipuista ja sen markkinointivuoden marraskuun ensimmäisenä päivänä hoitamiensa oliivitarhojen tilanteesta, jonka osalta ilmoitus tehdään.

255 Asetuksen N:o 2366/98 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Viljelyilmoituksen on – – sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) oliivinviljelijän sukunimi, etunimi ja osoite;

b) tilan sijainti tai sijainnit,

c) tuotannossa olevien oliivipuiden kokonaismäärä, hajallaan olevat oliivipuut mukaan lukien,

d) tilan oliivinviljelylohkojen maarekisterinumerot tai maarekisterin puuttuessa täydellinen kuvaus tilasta ja oliivinviljelylohkoista,

e) kunkin oliivinviljelylohkon osalta tuotannossa olevien oliivipuiden lukumäärä, pääasiallinen lajike sekä tiedot siitä, käytetäänkö keinokastelua ja liittyykö oliivitarhan hoitoon muiden kasvien viljelyä.”

256 Asetuksen (ETY) N:o 2366/98 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jotta 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen istutetut lisäoliivipuut voivat olla 1 päivästä marraskuuta 2001 voimaantulevassa rasva-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä oliivintuottajille myönnettävän tuen perustana, ne on tunnistettava maantieteellisesti ja sisällytettävä komission asetuksen [N:o 136/66] 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksymään kansalliseen tai alueelliseen ohjelmaan.

Oliivipuut ovat maantieteellisesti tunnistettuja, jos ne ovat 24 artiklassa tarkoitetussa graafisessa hakutietokannassa tai ellei sellaista ole, jos jäsenvaltion toimivaltaisella elimellä on karttatietoja, joiden avulla ne voidaan paikallistaa.”

257 Asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Paikalla tehtävässä tarkastuksessa on tarkistettava kaikki viljelyilmoituksen ja tukihakemuksen tiedot sekä:

— kunkin lohkon sijainti ja oliivipuiden lukumäärä

— öljyn käyttötarkoitus edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa

— tuotannossa olevien oliivipuiden ja tukihakemukseen sisältyvän öljyn määrän välinen johdonmukaisuus.

Epäjohdonmukaista öljymäärää koskevat tukihakemukset hylätään.”

Puristamot

258 Asetuksen N:o 2366/98 8 artiklan b kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan jäsenvaltioiden on markkinointivuodesta 1998/1999 alkaen säädettävä velvoitteesta pitää rahoituskirjanpitoon liitettyä varastokirjanpitoa. Kyseisen asetuksen 8 artiklan d kohdassa säädetään täydentävien tarkastusten järjestelmästä, joka koskee puristettujen oliivien määriä, saatujen öljyjen ja oliivirouheen määriä, nykyisiä öljyvarastoja sekä sähkönkulutusta.

259 Asetuksen N:o 2366/98 30 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on markkinointivuodesta 1998/1999 alkaen säädettävä puristamoilta saatujen tietojen välistä johdonmukaisuutta koskevasta perusteellisesta tarkastuksesta. Kyseisen säännöksen 2 kohdassa säädetään, mitä tähän perusteelliseen tarkastukseen kuuluu.

260 Asetuksen N:o 2366/98 9 a artiklassa säädetään seuraamuksista (hyväksynnän peruuttaminen, taloudelliset ja muut seuraamukset), joita sovelletaan, jos puristamo ei toteuta kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia, jollaisia ovat tämän asetuksen 7, 8 ja 9 artiklassa täsmennetyt sitoumukset.

Yhteenvetokertomus

261 Komissio teki 16.2. ja 20.2.2004 Lakonian (Kreikka) ja Messinian (Kreikka) nomeissa ja 29.11. ja 3.12.2004 Iraklionin (Kreikka) ja Retymnonin (Kreikka) nomeissa tutkintoihin OT/2004/02/GR ja OT/2004/05/GR liittyviä, oliiviöljyn tuotantotukea koskevia tarkastuksia. Komissio esitti asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukaiset huomautuksensa 17.11.2004 ja 7.9.2005 päivätyissä kirjeissä.

Helleenien tasavalta esitti huomautuksia 9.3. ja 21.11.2005. Ensimmäistä tutkintaa koskeva kahdenvälinen kokous pidettiin 15.11.2005, ja toista tutkintaa koskeva kokous pidettiin 22.6.2006. Komissio antoi Kreikan viranomaisille tiedoksi näitä kahta kokousta koskevat pöytäkirjat 17.2. ja 13.9.2006. Kreikan viranomaiset vastasivat niihin 20.3. ja 26.10.2006. Komissio ilmoitti 10.8.2007 Kreikan viranomaisille virallisesti näihin kahteen tutkimukseen liittyvät päätelmänsä. Kreikan viranomaiset tekivät 11.10.2007 sovittelupyynnön, ja ne esittivät komissiolle vuonna 2006 ilmoitettujen menojen markkinointivuosikohtaista jakautumista koskevia tietoja, jotka komissio otti huomioon lopullisessa kannassaan, joka ilmoitettiin kyseisille viranomaisille 6.8.2008 sen jälkeen, kun sovitteluelin oli 12.2.2008 antanut lausuntonsa.

262 Komission yksiköt totesivat yhteenvetokertomuksessa, etteivät atk-rekisterit olleet toiminnassa, ettei oliivirekisteriä ollut, etteivät viljelyilmoitukset olleet luotettavia, että viljelyilmoitusten paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa ja puristamoiden tarkastuksissa oli puutteita ja että oliiviöljytuen valvontavirastolle (jäljempänä AYMEE) määräämien seuraamusten valvonta oli riittämätöntä. Olennaisen valvonnan toteuttamisessa olleiden puutteiden ja lisävalvonnan puutteiden (päätösten tekeminen puristamoja koskevista seuraamuksista kesti liian pitkään, ylimääräisiä oliivipuita ei tarkastettu, kiinteämääräistä korjausta ei sovellettu, maksajaelin ei harjoittanut valvontaa) katsottiin oikeuttavan määrätyt kiinteämääräiset korjaukset.

263 Komission yksiköt totesivat ensinnäkin atk-rekisterien toimimattomuudesta, että useissa toimielimissä oli atk-rekistereitä mutta ne eivät olleet asetuksen N:o 2366/98 27 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, koska ne eivät mahdollistaneet sitä, että kuluvaan ja neljään aiempaan markkinointivuoteen, tässä tapauksessa 1998/1999–2002/2003, liittyvät tiedot olisivat olleet suoraan ja välittömästi saatavilla. Ne muistuttivat, että tietokannat voivat olla hajautettuja, jos ne laaditaan yhtenäisesti, ne ovat keskenään yhteensopivia ja niitä voidaan käyttää keskitetysti maksaja- ja valvontavirastojen tasolla (asetuksen N:o 2366/98 27 artiklan 2 kohta). Asiassa ei ollut näytetty toteen, että Opekepe olisi todella voinut keskitetysti käyttää näitä tietoja. Tiedot oli lisäksi hajautettu tuottajajärjestöjen tasolla, mutta eri järjestelmien keskinäistä yhteensopivuutta ei ollut varmistettu.

264 Komission yksiköt totesivat lisäksi, etteivät tiedostot sisältäneet asetuksen N:o 2261/84 16 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa vaadittuja tietoja (viljelylohkoja koskevaa atk-rekisteriä, joka olisi sisältänyt kunkin lohkon sijainnin ja paikalla olevien oliivipuiden määrän, ei ollut) ja että niissä oli epäjohdonmukaisuuksia. Lisäksi katsottiin, että puristamoja koskevat tiedot olivat puutteellisia (kirjanpitoa vain tarkastetuista puristamoista) ja etteivät ne mahdollistaneet esimerkiksi öljy/oliivituotoksen keskitettyä analysointia.

265 Kreikan viranomaiset ilmoittivat 20.3.2006 päivätyssä kirjeessään 15.11.2005 pidetyn kahdenvälisen kokouksen jälkeen atk-rekisterien välillä tehtyjen ristiintarkastusten tulokset. Näitä tietoja pidettiin kuitenkin puutteellisina. Komission yksiköt totesivat nimittäin muun muassa, että koska maanviljelylohkoja koskevaa keskitettyä tietokantaa ei ollut olemassa vielä markkinointivuonna 2001/2002, markkinointivuotta 2002/2003 koskevat viljelyilmoitukset, joita käytettiin tukea maksettaessa, olivat aiempaa markkinointivuotta koskevia ilmoituksia ja sisälsivät siis liian epätarkkoja tietoja asianomaisista viljelylohkoista. Ristiintarkastuksia ei siis ollut voitu tehdä oliiviviljelyilmoitusten välillä eikä muiden tukijärjestelmien nojalla jätettyjen pinta-alailmoitusten kanssa. Kreikan viranomaiset olivat tehneet markkinointivuotta 2002/2003 koskevien viljelyilmoitusten ja oliivialan yhdennetyn järjestelmän luomiseksi annettujen, vuonna 2003 jätettyjen viljelyilmoitusten ristiintarkastukset myöhässä markkinointivuonna 2004/2005, eivätkä ne markkinointivuoden 2002/2003 osalta koskeneet kuin osaa tuottajista. Lisäksi se, että oliivipuiden määrä oli ilmoitettu liian suureksi, mikä oli aiheuttanut 773 tuottajan jättämisen yhteisön tuen ulkopuolelle, ei ollut ristiintarkastusten tulosta vaan vastasi asetuksen N:o 2366/98 15 artiklan 2 kohdassa kyseiselle alalle säädettyjen seuraamusten soveltamista. Tiettyjen sääntöjenvastaisuuksien tarkastusten tuloksia ei ollut annettu markkinointivuodelta 2002/2003.

266 Kreikan viranomaiset ilmoittivat sovitteluelimelle, että Opekepellä oli keskitetty pääsy tukien maksamista ja ristiintarkastusten tuloksia koskeviin atk-rekistereihin ja että AYMEEE säilytti kaikkia puristamoja koskevat tiedot. Komissio katsoi kuitenkin, ettei tämä riittänyt varmistamaan, että Kreikan järjestelmä soveltui yhteen asetuksen N:o 2261/84 16 artiklassa ja asetuksen N:o 2366/98 27 artiklan 2 kohdassa olevan atk-rekisterien määritelmän kanssa, joka edellyttää, että varastokirjanpitoa pidetään kaikissa eikä vain tarkastettavissa puristamoissa ja jossa vaaditaan, että jokaisen oliivinviljelijän viljelyilmoituksesta ja tuotetuista sekä maksetuista öljymääristä ja paikan päällä tehtävien tarkastusten tuloksista on yksityiskohtaiset tiedot.

267 Toiseksi Helleenien tasavaltaa moititaan siitä, ettei se ollut noudattanut velvollisuutta ottaa käyttöön toimiva oliivirekisteri ja että se oli aloittanut oliivialan maantieteellistä tietojärjestelmää koskevat työt myöhässä (täysi käyttö markkinointivuodesta 2003/2004 lähtien).

268 Kolmanneksi viljelyilmoituksia oli pidetty epäluotettavina. Yhteenvetokertomuksessa todetaan, ettei viljelylohkoja eikä rekisteriyksikköjä (viljelylohkojen välisiä rajoja ei usein ole, useat viljelijät viljelevät samoja lohkoja, viljelylohkot muodostuvat joskus kaukana toisistaan olevista alueista, sillä laajan viljelylohkon nimeä voidaan käyttää useiden viljelijöiden viljelemistä useista viljelylohkoista), mikä tekee viljelyilmoituksissa olevista tiedoista niin viljelylohkojen sijainnin kuin yksilöinninkin kannalta epätarkkoja. Viljelyilmoituksissa todettiin olevan muitakin puutteita (oliivipuiden istutuspäivää ei ollut ilmoitettu, keinokastelua koskevat tiedot eivät pitäneet yhtä käytännön todellisuuden kanssa eikä niitä ollut käytetty tuotoksia tarkastettaessa, tuottavien puiden lukumäärä oli aina sama kuin ilmoitettujen puiden, mikä oli erittäin epätodennäköistä). Vuosina 2002 ja 2003 oliivinviljelylohkoja ei ollut yksilöity rakenteilla olleen viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa yhteensopivassa muodossa.

269 Neljänneksi viljelyilmoitusten paikan päällä tehtyjä tarkastuksia pidettiin puutteellisina. Yhteenvetokertomuksessa todetaan, että koska oliivialan maantieteellistä tietojärjestelmää ei ollut vuosina 2002 ja 2003, asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti vaihtoehtoisia tarkastuksia sovellettiin. Tällöin todettiin, ettei kansallisella tasolla ollut määrällisesti noudatettu vähimmäistarkastuksia eivätkä paikan päällä tehdyt tarkastukset olleet alan vaatimusten mukaisia (ohjeiden mukaan kullakin viljelylohkolla oli tarkastettava ainoastaan oliivipuiden sijainti ja lukumäärä, tuotosten johdonmukaisuus tarkistettiin vain harvoin, tarkastuksia ei voitu jäljittää, tarkastajat suhtautuivat monin eri tavoin tuottamattomiin oliivipuihin) markkinointivuonna 2002/2003. Siinä täsmennetään, että Kreikan viranomaiset sisällyttivät nämä seikat tarkastajille annettuihin ohjeisiin, joita sovellettiin markkinointivuodesta 2003/2004 lähtien.

270 Viidenneksi puristamoidenkin tarkastaminen oli ollut puutteellista. Komission yksiköt totesivat, ettei varastokirjanpitoa ollut liitetty rahoituskirjanpitoon. Ne korostivat myös, että sellaisten vakuuttavien johdonmukaisten tarkastusten tekeminen, joilla olisi varmistuttu siitä, ettei tuotettujen määrien fiktiivistä yliarvostusta tapahtuisi, oli ollut vaikeaa sen vuoksi, että henkilöstö muodostui perheenjäsenistä, varastoja ei ollut, puristuspalvelut maksettiin usein öljynä ja ettei sähkömittaria ollut. Veroilmoituksiin sisältynyttä liikevaihtoa ja varastoja ei ollut tarkastettu niiden luotettavuuden varmistavalla tavalla.

271 Kuudenneksi AYMEEE:n ehdottamien seuraamusten seurannasta yhteenvetokertomuksessa todetaan, ettei hyväksynnän peruuttamisen oikeuttavilla toteamuksilla ollut ollut vaikutuksia, mikä teki puristamoiden valvonnasta tehotonta. Kreikan viranomaiset ovat toimittaneet puristamojen tarkastusten tuloksia markkinointivuodelta 2002/2003 koskevia yhteenvedonomaisia tietoja sen jälkeen, kun niitä oli kuultu sovitteluelimessä. Komission mukaan kyseiset tiedot eivät kuitenkaan vastanneet AYMEEE :n vuonna 2006 toimittamasta yksityiskohtaisesta listauksesta ilmeneviä tietoja. Tarkastettujen puristamoiden kokonaismäärä ja sellaisten puristamoiden määrä, joille oli määrätty varoitus- tai sakkoseuraamus, eivät vastanneet näitä tietoja. Tiedot olivat liian yhteenvedonomaisia, eron syytä oli mahdotonta tietää. Näiden tietojen mukaan puristamoille oli määrätty seuraamuksia,

mutta niissä ei viitattu AYMEEE :n alkuperäisiin ehdotuksiin eikä seuraamusten soveltamisajankohtaan. Komission väitteet koskevat pääasiallisesti seuraamusten soveltamisen viivästymistä ja niiden tason alentamista suhteessa alkuperäisiin ehdotuksiin.

272 Koska näistä markkinointivuotta 2002/2003 koskevassa olennaisessa valvonnassa todetuista puutteista oli jo ilmoitettu aikaisempien tutkintojen yhteydessä ja koska niiden perusteella oli jo tehty 10 prosentin kiinteämääräinen korjaus markkinointivuosien 1999/2000–2001/2002 osalta, korjauskerrointa korotettiin uusimisperiaatteen nojalla 15 prosenttiin markkinointivuoden 2002/2003 osalta.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

273 Helleenien tasavalta esittää oliiviöljyalaa koskevan yhdeksännen kanneperusteen, jonka mukaan määrätyt korjaukset ovat virheellisiä, riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömiä ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

Määrättyjen korjausten virheellisyys

274 Helleenien tasavalta riitauttaa määrättyjen korjausten syyt, joiden mukaan atk-rekisterit eivät toimineet, oliivirekisteriä ei ollut, viljelyilmoitukset olivat epäluotettavia, viljelyilmoitusten paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa oli puutteita, puristamoiden tarkastuksissa oli puutteita ja AYMEEE:n ehdottamien seuraamusten seuranta oli puutteellista.

275 Nyt esillä olevassa asiassa on tutkittava, onko Helleenien tasavalta edellä mieliin palautetun oikeuskäytännön (ks. edellä 78 kohta) mukaisesti näyttänyt toteen, etteivät komission arvioinnit pidä paikkaansa.

– Atk-rekisterien toimimattomuus

276 Helleenien tasavalta toteaa, että kussakin kansallisessa yksikössä on näiden toimialaa vastaavat tietokannat. Se väittää todistaneensa, että tiedostot sisälsivät kaikki sovellettavien säännösten vaatimat tiedot ja ettei asetuksen N:o 2261/84 16 artiklassa edellytetä kaikkien tiedostojen keskittämistä. Se lisää, että Opekepellä on markkinointivuodesta 2002/2003 lähtien ollut keskitetty pääsy atk-rekistereihin.

277 On syytä muistuttaa, että atk-rekistereiden on sisällettävä tietyt tiedot. Asetuksen N:o 2366/98 27 artiklan 2 kohdan toisen kohdan mukaan näiden tietokantojen, jos ne ovat hajautettuja, on oltava keskenään yhteensopivia ja niitä on voitava käyttää keskitetysti maksaja- ja valvontavirastojen tasolla. Lisäksi saman säännöksen ensimmäisessä kohdassa säädetään, että tiedostoista on oltava saatavilla suoraan ja välittömästi kuluvaa markkinointivuotta ja neljää aiempaa markkinointivuotta koskevat tiedot (ks. edellä 250 kohta).

278 Käsiteltävässä asiassa on syytä todeta, että Helleenien tasavalta on todennut, että eri kansallisissa yksiköissä on erilaisia tietokantoja. Näin menetellessään se ei kuitenkaan millään tavoin ole näyttänyt toteen, että komission toteamukset olisivat virheellisiä etenkään niiltä osin kuin ne koskevat tiedostojen yhteensoveltumattomuutta. Tästä on syytä todeta, ettei komissio ole moittinut Helleenien tasavaltaa siitä, että se olisi pitänyt näitä tiedostoja hajautetusti vaan se on kyseenalaistanut eri järjestelmien välisen yhteensoveltuvuuden, eikä tämän toteamuksen virheellisyyttä ole näytetty toteen tässä asiassa. Asiakirja-aineistostakaan ei ilmene, että näyttö siitä, että Opekepellä olisi keskitetty pääsy atk-rekistereihin, olisi esitetty kyseisen markkinointivuoden 2002/2003 osalta.

279 Komissio on todennut myös, että atk-rekisterit olivat epätäydellisiä ja etteivät niistä ollut suoraan ja välittömästi saatavilla kuluvaa markkinointivuotta ja neljää aiempaa markkinointivuotta, tässä tapauksessa markkinointivuosia 1988/1999–2002/2003, koskevia tietoja (ks. edellä 263 kohta) toisin kuin asetuksen N:o 2366/98 27 artiklan 2 kohdassa säädetään.

280 Samoin asetuksen N:o 2261/84 16 artiklassa (ks. edellä 249 kohta), kuten komissio on korostanut, vaaditaan, että varastokirjanpitoa pidetään kaikista eikä ainoastaan tarkastettavista myllyistä ja että jokaisesta oliivinviljelijästä annetaan viljelyilmoituksessa olevat tiedot sekä tiedot tuotetuista öljymääristä ja määristä, joille tuki on maksettu sekä paikan päällä tehtyjen tarkastusten tulokset, ja tämä edellytti, että viljelylohkoja koskevat atk-rekisterit ovat riittävän täydellisiä ja että kaikista myllyistä pidetään varastokirjanpitoa, eikä näin ollut nyt asian laita.

281 Helleenien tasavalta väittää myös, että ristiintarkastukset oli tehty. On syytä todeta, että Kreikan viranomaisten annettua tietoja 20.3.2006 päivätyssä kirjeessään ja esitettyä selvennyksiä 22.6.2006 pidetyssä kahdenvälisessä kokouksessa komissio saattoi todeta, että ristiintarkastuksia oli ollut. Yhteenvetokertomuksesta kuitenkin ilmenee, että nämä tarkastukset olivat edelleen olleet alalla sovellettaviin vaatimuksiin nähden puutteellisia. Komission toteamuksia ei siis voida kyseenalaistaa Helleenien tasavallan esittämillä yleisluontoisilla toteamuksilla (ks. edellä 265 kohta).

282 Helleenien tasavallan esittämä perustelu, jonka mukaan komissio olisi itse myöntänyt parannukset, ei millään tavalla kumoa tätä päätelmää.

283 Helleenien tasavalta ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että komission atk-rekistereiden tehottomuutta koskevat arvioinnit olivat olleet virheellisiä, joten tämä väite on siis hylättävä.

– Oliivirekisterin valmistumatta jääminen

284 Helleenien tasavalta palauttaa mieliin oliivirekisteriä ja oliivialan maantieteellistä tietojärjestelmää koskevan lainsäädännön. Se väittää, että asetuksen N:o 1638/98 2 artiklan mukaan oliivirekisteriä koskevat työt oli suunnattu uudelleen koskemaan maantieteellistä tietojärjestelmää. Se väittää, että oliivirekisterin valmistumatta jääminen oli korjattu asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehdyillä, 10 prosenttia viljelijöistä koskeneilla (hallinnollisilla, paikan päällä tai puristamoissa tehdyillä, jne.) tarkastuksilla.

285 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa aluksi, ettei Helleenien tasavalta ole kiistänyt, ettei oliivirekisteriä ollut laadittu kyseisen markkinointivuoden 2002/2003 osalta.

286 Erityisesti asetuksella N:o 1638/98 asetetulla velvollisuudella suunnata oliivirekisteriin liittyvät työt maantieteellisen tietojärjestelmän perustamiseen, päivitykseen ja käyttöön (ks. edellä 252 kohta) vain täydennetään kyseisen rekisterin laatimisvelvollisuutta, joka asetuksen N:o 154/75 perusteella kuuluu viljelijöille. Asetuksen N:o 1638/98 2 artiklan 1 kohdann toisesta kohdasta ilmenee, että maantieteellinen tietojärjestelmä perustuu oliivirekisterin tietoihin (asia C-387/03, Kreikka v. komissio, tuomio 27.10.2005, 63 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 94 kohta).

287 Oliivialan maantieteellisestä tietojärjestelmästä todetaan yhteenvetokertomuksessa, että Kreikan viranomaiset itse katsoivat, että niiden oliivialan maantieteellinen tietojärjestelmä oli valmistunut vasta markkinointivuodeksi 2003/2004, mikä tarkoittaa sitä, ettei se ollut valmis nyt esillä olevassa asiassa kyseessä olevana markkinointivuonna 2002/2003.

288 Helleenien tasavalta väittää, että (hallinnollisia, paikan päällä tai puristamoissa tehtyjä) tarkastuksia oli tehty, jotta oliivirekisterin valmistumatta jääminen olisi asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti voitu korvata.

289 On kuitenkin syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 kohdassa säädetyllä tarkastusten määrän lisäämisellä niillä alueilla, joilla oliivialan maantieteellinen tietojärjestelmä ei ole valmis, pyritään korvaamaan sellaisten tietojen – kuten ilmakuvien – puuttumista, jotka kyseisellä järjestelmällä kyettäisiin antamaan, mutta sillä ei korvata tietoja, joiden olisi jo pitänyt olla saatavilla (edellä 286 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 27.10.2005, 65 kohta ja edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 95 kohta).

290 Helleenien tasavalta ei siis ole näyttänyt toteen, että oliivirekisterin puuttumista koskevat komission toteamukset olisivat virheellisiä, joten tämä väite on näin ollen hylättävä.

– Viljelyilmoitusten epäluotettavuus

291 Helleenien tasavalta kiistää viljelyilmoituksissa yksilöityjä viljelylohkoja koskevat komission väitteet. Se väittää, että kukin viljelylohko on yksilöity numerolla ja että paikan päällä tehtävien tarkastusten helpottamiseksi viljelijät rajaavat viljelylohkot ja merkitsevät niitä ympäröivät puut. Samoin 1.5.1998 jälkeen se päivä, jona oliivipuut on istutettu, on mahdollista tarkistaa jopa viiden tai kuuden vuoden kuluttua.

292 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että tukea haettaessa tarvittavan viljelyilmoituksen on asetuksen N:o 2366/98 2 artiklan mukaisesti sisällettävä muun muassa tilan oliivinviljelylohkojen maarekisterinumerot tai maarekisterin puuttuessa täydellinen kuvaus tilasta ja oliivinviljelylohkoista, ja kunkin oliivinviljelylohkon osalta tuotannossa olevien oliivipuiden lukumäärä, pääasiallinen lajike sekä tiedot siitä, käytetäänkö keinokastelua ja liittyykö oliivitarhan hoitoon muiden kasvien viljelyä. Samoin kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetään, että jotta 1.5.1998 jälkeen istutetut lisäoliivipuut voisivat olla tuen perustana, ne on tunnistettava maantieteellisesti.

293 Komission toteamuksista ilmenee, että viljelyilmoituksissa oli kyseisen markkinointivuoden osalta useita yhteenvetokertomuksessa kuvattuja puutteita (ks. edellä 268 kohta). Helleenien tasavallan lausumilla ei näytetä toteen, että nämä toteamukset olisivat virheellisiä. Viljelyilmoituksissa annettujen tietojen epätäsmällisyyttä, olipa kyse sitten viljelylohkojen sijainnista tai yksilöinnistä, ei voida kiistää Helleenien tasavallan perusteluilla. Tämä koskee myös viljelyilmoituksissa todettuja, etenkin oliivipuita koskevia muita puutteita. Kuten komissio korostaa, oliivinviljelylohkoja ei vuosina 2002 ja 2003 yksilöity kehitettävänä olleen viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa yhteensoveltuvassa muodossa, mitä sellaisenaan ei ole kiistetty.

294 On siis todettava, että Helleenien tasavallan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät lausumat eivät riitä näyttämään toteen esitettyjen toteamusten virheellisyyttä.

295 Näin ollen tämä peruste on hylättävä.

– Puutteet paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa

296 Helleenien tasavalta väittää ensiksi, että yli 10 prosenttia viljelyilmoituksista oli tarkastettu paikan päällä ja että joka tapauksessa komission laskelma, jossa päädytään hieman alhaisempaan prosenttiosuuteen (9,91 prosenttia), eroaa tästä vain vähän eikä vaikuta maksuihin.

297 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että asetuksen N:o 2366/98 28 artiklan 2 kohdan nojalla (ks. edellä 253 kohta) niillä alueilla, joilla oliivialan maantieteellinen tietojärjestelmä ei ole valmis, viljelyilmoituksista tarkastetaan 10 prosenttia markkinointivuonna 2002/2003.

298 Helleenien tasavalta ei näytä lausumillaan toteen, että komission laskelma, jonka mukaan kyseistä 10 prosentin vähimmäisosuutta ei ole käsiteltävässä asiassa noudatettu, olisi virheellinen.

299 Toiseksi Helleenien tasavalta väittää, että tarkastukset on tehty tyydyttävästi. Sen mukaan oliivinviljelijällä on velvollisuus ilmoittaa oliiviöljyn tuotantoa ja jakelua sekä varastojen tilaa koskevat tiedot. Nämä yhdistetyt tiedot mahdollistavat viljelyilmoitusta vertaamisen tukihakemukseen ja viimeksi mainitun hylkäämisen, jos epäjohdonmukaisuuksia esiintyy.

300 Näin menetellessään Helleenien tasavalta ei kuitenkaan vastaa komission lyhyesti yhteenvetokertomuksessa esittämään arvosteluun (ks. edellä 269 kohta), josta ilmenee, että tietyt asetuksen N:o 2366/98 (ks. edellä 257 kohta) 28 artiklan 3 kohdassa säädetyn kaltaiset tuotosten johdonmukaisuuden tarkastukset olivat olleet hyvin vähäisiä. Samoin komissio moittii sitä, etteivät tarkastukset olleet jäljitettävissä erityisesti sen vuoksi, ettei karttoja ja luonnoksia ollut ja ettei viljelylohkolla olevien oliivipuiden määrän laskentaa ollut riittävästi tarkastettu eivätkä nämä tarkastukset olleet olleet jäljitettävissä. Se arvostelee myös sitä, että tarkastajien asenne tuottamattomiin oliivipuihin markkinointivuonna 2002/2003 oli ollut epäyhtenäinen. Helleenien tasavallan lausumat eivät vaikuta näiden toteamusten pätevyyteen.

301 Helleenien tasavalta ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että komissio olisi virheellisesti todennut paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa olleen puutteita. Sen vastauksessa esitetty perustelu, jonka mukaan tarkastusten riittämätön määrä ei vaikuttanut maksuihin, on hylättävä siitä syystä, että joka tapauksessa määrätty korjaus ei johtunut yksinomaan tästä riittämättömyydestä (ks. edellä mm. 283, 290 ja 294 kohta).

302 Tämä väite on näin ollen hylättävä.

– Puutteet puristamojen tarkastuksissa

303 Helleenien tasavalta väittää, että tarkastajat ottavat puristamoja tarkastaessaan huomioon useita erilaisia muun muassa varastokirjanpitoa koskevia seikkoja, he tarkastavat kirjanpidon ja rekisterinpidon asianmukaisuuden ja toimivat tuotantoa, sähkönkulutusta ja varastokirjanpitoa sekä varsinaista kirjanpitoa koskevien tietojen mukaisesti. Näissä tarkastuksissa otetaan myös huomioon viljelijöiden väliset perhesiteet.

304 On kuitenkin todettava, etteivät nämä lausumat vaikuta komission käsiteltävässä asiassa esittämien toteamusten pätevyyteen.

305 Yhteenvetokertomuksesta nimittäin ilmenee, että komissio moittii Helleenien tasavaltaa siitä, ettei varastokirjanpitoa ollut asetuksen N:o 2366/98 8 artiklan b kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti liitetty rahoituskirjanpitoon ja ettei sellaisia vakuuttavia johdonmukaisia tarkastuksia, joilla olisi varmistuttu siitä, ettei tuotettujen määrien fiktiivistä yliarvostusta tapahtuisi, ollut tehty (ks. edellä 270 kohta).

306 Helleenien tasavalta ei lausumissaan esitä seikkoja, joilla komission toteamusten virheellisyys näytettäisiin toteen. Valvontayksiköiden havaitsemilla vastaavuuksilla ei vastata komission totamukseen, jonka mukaan varastokirjanpitoa ei ollut liitetty rahoituskirjanpitoon. Helleenien tasavalta ei myöskään esitä seikkoja, jotka olisivat omiaan näyttämään toteen, että puristamojen tarkastuksissa kohdattuja vaikeuksia koskevat komission lausumat eivät pidä paikkaansa.

307 Näin ollen tämä peruste on hylättävä.

– AYMEEE:n ehdottamien seuraamusten riittämätön seuranta

308 AYMEEE:n ehdottamien puristamoihin kohdistuvien seuraamusten seurannan puuttumisesta Helleenien tasavalta väittää noudattaneensa lain mukaista menettelyä, joka mahdollistaa täytäntöönpanon lykkäämisen lopullisen päätöksen tekemiseen asti.

309 On riittävää todeta, että näin tehdessään Helleenien tasavalta ei kiistä siihen nyt esillä olevassa asiassa kohdistettuja moitteita, joiden mukaan seuraamusten soveltaminen oli asetuksen N:o 136/66 11 a artiklan vastaisesti viivästynyt (ks. edellä 247 kohta) ja niiden taso oli alentunut suhteessa alkuperäisiin ehdotuksiin (ks. edellä 271 kohta).

310 Näin ollen tämäkin väite on hylättävä.

311 Tästä seuraa, ettei Helleenien tasavalta ole näyttänyt määrättyjen korjausten virheellisyyttä toteen.

Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen korjausta sovellettaessa ja riittämättömät perustelut

312 Helleenien tasavalta riitauttaa ensiksi sen, että 10 prosentin korjausta on automaattisesti korotettu 15 prosenttiin, joka ei ota huomioon tarkastusten laadussa tapahtunutta huomattavaa parannusta. Se väittää komission toimineen asiakirjojen nrot VI/5330/97 ja AGRI/61495/2002 vastaisesti.

313 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa aluksi, että kaikesta edellä esitetystä ilmenee, ettei Helleenien tasavalta ole kyennyt näyttämään toteen, etteivät komission toteamukset pitäneet paikkaansa (ks. edellä 274 ja 310 kohta).

314 Tämän jälkeen se toteaa, ettei Helleenien tasavalta kiistä sitä, että todetuista puutteista oli jo ilmoitettu aikaisemmissa tutkinnoissa ja että niiden vuoksi oli tehty 10 prosentin kiinteämääräinen korjaus markkinointivuosien 1999/2000–2001/2002 osalta.

315 On syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan neljännessä kohdassa säädetään, että komission on arvioitava rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun epäsäännönmukaisuuden merkittävyyden.

316 Kuten edellä on todettu (ks. edellä 57 kohta), kyseisten epäsäännönmukaisuuksien uusiutumista voidaan pitää raskauttavana tekijänä, jolla voidaan perustella määrätyn rahoituskorjauksen korottamista.

317 Tehdyt parannukset voidaan tässä yhteydessä ottaa huomioon. Asiakirjassa nro VI/5330/97 määrätään, että laiminlyönti on vakavampaa silloin, kun jäsenvaltio jättää parantamatta tarkastuksiaan, ja asiakirjassa AGRI/61495/2002 määrätään, että komissio ottaa huomioon jäsenvaltion mahdollisesti toteuttamat korjaavat tai korvaavat toimenpiteet (ks. edellä 17 ja 18 kohta).

318 Komissio on itse nyt esillä olevassa asiassa, kuten Helleenien tasavalta korostaa, viitannut aikaisempiin markkinointivuosiin nähden tapahtuneisiin parannuksiin, kuten tutkintaan OTS/2004/05/GR liittyvästä, 13.9.2006 pidetyn kokouksen pöytäkirjasta ilmenee.

319 Komissio on kyseisessä pöytäkirjassa todennut, että kyseisillä parannuksilla ei ollut mahdollista korvata todettuja heikkouksia. Ristiintarkastusten ja keskitettyjen tiedostojen on todettu olleen olemassa ja pysyneen yleisellä tasolla, mutta ne eivät olleet mahdollistaneet järjestelmällisiä tarkastuksia ja ristiintarkastuksia viljelylohkoilla, eikä niiden sisältöä ollut pidetty säännösten mukaisena. Lisäksi tiettyjä todettuja puutteita, kuten puristamoiden tarkastuksia ja AYMEEE:n suositusten seurantaa, ei ollut korjattu.

320 Näistä todetuista parannuksista huolimatta olennaisessa valvonnassa olleet puutteet olivat edelleen olemassa. Tässä suhteessa on syytä muistuttaa, että kun yksi tai useampi olennainen tarkastus on jäänyt suorittamatta tai ne on suoritettu niin puutteellisesti tai niin harvoin, että niiden perusteella ei voida määritellä hakemuksen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia, komissiolla on oikeus katsoa, että EMOTR:oon kohdistuva merkittävien tappioiden riski oli suuri (ks. vastaavasti edellä 286 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 27.10. 2005, 105 kohta).

321 Näin ollen pelkästään se seikka, että parannuksia on todettu, ei mahdollista sitä, että Helleenien tasavalta voisi väittää, että aikaisemmin sovellettua 10 prosentin korjauskerrointa ei saatu nyt esillä olevassa asiassa korottaa, varsinkaan kun otetaan huomioon todettujen sääntöjenvastaisuuksien luonne, niiden merkittävä vaikutus menojen sääntöjenmukaisuuden määrittämisen kannalta katsoen ja niiden uusiutuminen.

322 Edellä olevasta seuraa, etteivät tietyt todetut parannukset ole nyt esillä olevan asian olosuhteissa yhteensoveltumattomia korjauskertoimen sellaisen korotuksen kanssa, jolla pyrittiin ottamaan huomioon todettujen puutteiden uusiutuminen ja EMOTR:lle aiheutuvan tappioriskin kasvaminen.

323 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan asiakirjoihin nro VI/5330/97 ja AGRI/61495/2002 perustuvia komission suuntaviivoja ei ole noudatettu, on hylättävä.

324 Helleenien tasavalta väittää, että toiseen tutkintaan liittyvän, 13.9.2006 päivätyn pöytäkirjan lopussa komissio on todettujen parannusten vuoksi katsonut, ettei ajanjakson 2002/2003 osalta ole mahdollista soveltaa tarkastusjärjestelmien riittämättömyyden uusiutumista koskevia säännöksiä.

325 On syytä todeta, että toiseen tutkintaan liittyneen 22.6.2006 pidetyn kahdenvälisen kokouksen päätteeksi 13.9.2006 päivätyssä pöytäkirjassa mainitaan, että komissio ”ei menettelyn tässä vaiheessa näe syytä alentaa edellisiin vuosiin sovelletun kiinteämääräisen korjauksen tasoa, vaikka se tuotosten tarkastuksissa ja ristiintarkastuksissa todettujen parannusten vuoksi hylkääkin mahdollisuuden soveltaa ajanjakson 2002/2003 osalta säännöksiä, jotka ovat sovellettavissa tilanteessa, jossa tarkastusjärjestelmän puutteellisuudet uusiutuvat (asiakirja AGRI 60637/2006)”.

326 Kuitenkin päinvastoin kuin kyseisessä pöytäkirjassa, ensimmäistä tutkintaa, jonka viitenumero oli OTS/2004/02, koskevassa pöytäkirjassa mainitaan nimenomaisesti se seikka, ettei komissio tuossa vaiheessa poissulkenut uusiutumistapausta varten annettujen säännösten soveltamista.

327 Lisäksi on syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädetään, että yksityiskohtaista kontradiktorista menettelyä noudatettuaan komission on arvioitava rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun epäsäännönmukaisuuden merkittävyyden. Jos arviointi kyseisen menettelyn päätteeksi eroaa aikaisemmassa menettelyssä tehdystä arvioinnista, komissio voi perustellusti määrittää ulkopuolelle jätettävän määrän perustamalla päätöksensä viimeisimpään arvioon. Päinvastaisessa tapauksessa komissio ei voisi varmistaa, että EMOTR:sta rahoitetaan vain yhteisön säännösten mukaisesti toteutettuja interventioita maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä (edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 175 kohta).

328 Nyt esillä olevassa asiassa 10.8.2007 päivätyssä kirjeessä, joka on laadittu 13.9.2006 päivätyn pöytäkirjan jälkeen ja joka koskee kyseistä kahta tutkintaa, korostetaan uusiutumisen alaa koskevien säännösten soveltamista ja ilmoitetaan perustelut. Samoin 6.8.2008 päivätyllä lopullisella kannalla vahvistetaan uusiutumisen alan säännösten soveltaminen. Sovitteluelin on sekin myöntänyt, ettei päätös vedota puutteiden uusiutumiseen korjauskertoimen korottamiseksi ollut ristiriidassa asiakirjan AGRI/61495/2002/GR suppean tulkinnan kanssa.

329 Näin ollen 13.9.2006 päivätyssä pöytäkirjassa olevasta komission lausumasta esitetyllä perustelulla ei kumota päätelmää, jonka mukaan todetut parannukset eivät käsiteltävässä asiassa estäneet 15 prosentin korjauskertoimen soveltamista.

330 Siltä osin kuin Helleenien tasavalta kiistää EMOTR:lle aiheutuneen riskin kasvamisen, on syystä muistuttaa, että kun kyse on korjauksen tasosta, jäsenvaltion on osoitettava, että komissio on tehnyt virheen todetuista sääntöjenvastaisuuksista aiheutuvia taloudellisia seurauksia määrittäessään (asia C-59/97, Italia v. komissio, tuomio 18.3.1999, Kok., s. I-1683, 55 kohta; edellä 73 kohdassa mainittu

asia Belgia v. komissio, tuomio 20.9.2009, 37 kohta ja edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 168 kohta). On todettava, ettei Helleenien tasavalta nyt esillä olevassa asiassa millään tavoin tue väitteitään.

331 Toiseksi Helleenien tasavalta väittää, että sovellettu korotus oli automaattinen eikä sitä ollut erityisesti perusteltu.

332 Tästä on syytä muistuttaa, ettei 15 prosentin korjauskerrointa pitänyt soveltaa automaattisesti, vaan vasta sen jälkeen, kun jäsenvaltion mahdollisesti toteuttamien korjaavien tai korvaavien toimenpiteiden tutkinta olisi suoritettu loppuun ja tehtyjä parannuksia sivuuttamatta (ks. vastaavasti asia T-214/07, Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 90 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Päätöksen perusteluja on lisäksi pidettävä riittävinä, kun se jäsenvaltio, jolle päätös on osoitettu, on osallistunut kiinteästi päätöksen valmisteluun ja näin ollen tuntee ne syyt, joiden vuoksi komissio ei ole katsonut riidanalaisen summan kuuluvan EMOTR:n vastattavaksi (ks. edellä 73 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).

333 Nyt esillä olevassa asiassa on riittävää todeta, että todettujen puutteiden toistumista korostettiin kontradiktorisessa menetelyssä, johon Helleenien tasavalta osallistui (ks. edellä 326–328 kohta).

334 Kyseisen menettelyn kuluessa todettiin (ks. edellä 319 kohta), että ristiintarkastusten ja keskitettyjen tiedostojen alalla tehdyt parannukset olivat jääneet riittämättömiksi.

335 Tästä seuraa, että – toisin kuin Helleenien tasavalta väittää – riidanalaisen päätöksen perustelut ovat edellä 73 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö huomioiden riittävät.

336 Kolmanneksi Helleenien tasavalta vetoaa siihen, että sovellettu korjaus on suhteeton.

337 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissio voi kieltäytyä hyväksymästä rahoitettavaksi mitään esiin tulleita menoja, jos se toteaa, ettei riittäviä valvontamenetelmiä ole olemassa (ks. vastaavasti C-318/02, Alankomaat v. komissio, tuomio 24.2.2005, 45 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

338 Nyt esillä olevassa asiassa on selvää, että komission yksikköjen toteamat puutteet koskevat tarkastusmenetelmän tärkeitä osatekijöitä samoin kuin sellaisten tarkastustoimien suorittamista, joilla on huomattava merkitys menojen sääntöjenmukaisuuden määrittämiselle, joten kohtuudella voitiin päätellä, että EMOTR:n tappioriski oli huomattava.

339 Näin ollen 15 prosentin korjauskerrointa ei voida pitää liiallisena ja suhteettomana.

340 Kaikesta edellä lausutusta seuraa, että Helleenien tasavallan esittämillä perusteluilla ei näytetä toteen, että komissio olisi toiminut väärin, kun se sovelsi 15 prosentin korjauskerrointa tai että se olisi tässä suhteessa jättänyt perusteluvelvollisuutensa noudattamatta.

341 Käsiteltävänä oleva kanneperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

342 Tästä seuraa, että kaikki oliiviöljyalalla sovellettuja rahoituskorjauksia koskevat perusteet on hylättävä.

6. *Kymmenes ja yhdestoista kanneperuste, jotka koskevat tilintarkastusalalla menoihin sovellettuja korjauksia*

Yhteisön lainsäädäntö

Maksujen määräajat

343 Jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettujen menojen kuukausittaisesta kirjanpidosta ja asetuksen (ETY) N:o 2776/88 kumoamisesta 16.2.1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 296/96 (EYVL L 39, s. 5) neljännessä perustelukappaleessa säädetään seuraavaa:

”yhteisön maataloutta koskevaan sääntelyyn sisältyy määräpäiviä jäsenvaltioiden edunsaajille suorittaman tuen maksamiselle; kaikki näiden säädettyjen määräaikojen jälkeen perusteettomasti suoritetut maksut katsotaan sääntöjen vastaisiksi maksuiksi eikä niitä tämän perusteella periaatteessa voida kirjata ennakoiksi; jotta voitaisiin kuitenkin muuttaa maksun suorittamisen aikana myöhässä olevien menojen rahoitusta koskevaa vaikutusta suhteellisesti, on aiheellista porrastaa ennakkojen pienennys sen mukaan mikä merkitys todetulla ylityksellä on”.

344 Asetuksen N:o 296/96, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio päättää kuukausittaisista ennakoista ja maksaa ne tileille kirjattujen menojen mukaisesti 3 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2040/2000 14 artiklan säännösten soveltamista.

2. Säädettyjen edellytysten ja määräaikojen ulkopuolella maksettuja menoja koskeviin ennakoihin tehdään vähennyksiä seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) neljään prosenttiin asti edellytyksien ja määräaikojen mukaisesti maksetuista menoista ei kirjata mitään vähennystä, koska myöhästyneiden kuukausien lukumäärällä ei ole mitään merkitystä;

b) kun neljän prosentin marginaali on käytetty, kaikista muista menoista, joita koskevat maksut ovat myöhästyneet

— kuukauden, vähennetään 10 prosenttia,

— kaksi kuukautta, vähennetään 25 prosenttia,

— kolme kuukautta, vähennetään 45 prosenttia,

— neljä kuukautta, vähennetään 70 prosenttia,

— viisi kuukautta tai sitä enemmän, vähennetään 100 prosenttia.

Jos joidenkin toimenpiteiden yhteydessä esiintyy erityisiä hallinnollisia edellytyksiä tai jos jäsenvaltiot antavat asialliset perustelut, komissio voi soveltaa toisenlaista vähennysasteikkoa ja/tai pienempiä vähennyksiä tai jättää vähennykset tekemättä.

Tässä artiklassa tarkoitetut vähennykset tehdään asetuksen (EY) N:o 2040/2000 14 artiklassa määrättyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.”

Epäsuotuisten alueiden alan maksujen määräajat

345 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29.4.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 817/2004 (EUVL L 153, s. 30, oikaisu EUVL 2004, L 231, s. 24) 51 artiklassa, johon sisältyy muun muassa epäsuotuisille alueille myönnettävä tuki, säädetään seuraavaa:

”1. Kaikki maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeviin tavoitteen 2 mukaisiin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin tehtävät muutokset on perusteltava asianmukaisesti erityisesti seuraavien tietojen perusteella:

a) mahdolliset täytäntöönpanossa havaitut vaikeudet ja muut ohjelma-asiakirjan muuttamista puoltavat syyt;

b) muutoksen odotettavissa olevat vaikutukset;

c) vaikutukset rahoitukseen ja sitoumusten valvontaan.

2. Komissio hyväksyy [säädettyä] menettelyä noudattaen sellaisten maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen, tämän asetuksen 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen liitteenä olevan rahoitussuunnitelmataulukon ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien tavoitteen 2 mukaisten yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen muutokset, jotka koskevat

a) toimintalinjoja;

b) liitteessä II tarkoitettujen tukitoimenpiteiden pääpiirteitä;

c) yhteisön kokonaistuen enimmäismäärää – –;

d) ohjelma-asiakirjan toimenpiteille myönnettyä rahoitusta, jos se on yli

— 15 prosenttia kyseisen ohjelman koko ohjelmakauden tukikelpoisista kokonaiskustannuksista silloin kun yhteisön rahoitusosuus perustuu tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin,

— 20 prosenttia kyseisen ohjelman koko ohjelmakauden tukikelpoisista julkisista menoista silloin kun yhteisön rahoitusosuus perustuu tukikelpoisiin julkisiin menoihin,

käyttäen laskentaperusteena ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen – – sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina, liitteenä olevan rahoitussuunnitelmataulukon viimeistä saraketta (yhteensä).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut muutokset on toimitettava komission hyväksyttäviksi yhtenä ehdotuksena ohjelmaa kohti ja enintään kerran kalenterivuodessa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

a) kun on kyseessä luonnonkatastrofin tai muun poikkeuksellisen tapahtuman vuoksi tehty tarpeellinen muutos, jolla on merkittävä vaikutus kyseisen jäsenvaltion ohjelmatyöhön;

b) kun kyseessä on 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen liitteenä olevan rahoitussuunnitelmataulukon muutos, joka johtuu alueelliseen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaan tehdystä muutoksesta.

4. Rahoitusta koskevat muutokset, jotka eivät kuulu 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan, sekä liitteessä II olevan 9 kohdan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitusosuuden muutokset on ilmoitettava komissiolle, ja mukana on oltava liitteessä II olevan 8 kohdan mukaisesti muutettu rahoitustaulukko. Muutokset tulevat voimaan päivänä, jona komissio vastaanottaa ne.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rahoitusta koskevat muutokset eivät kyseisen kalenterivuoden aikana saa yhteenlaskettuina ylittää 2 kohdan d alakohdassa säädettyjä enimmäismääriä.

5. Muista kuin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuista muutoksista on ilmoitettava komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

Muutos voi tulla voimaan aiemmin, jos komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ennen kolmen kuukauden määräajan päättymistä, että ilmoitettu muutos on yhteisön lainsäädännön mukainen. Jos ilmoitettu muutos ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, komissio ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kolmen kuukauden määräaika keskeytyy siihen asti, kunnes komissio vastaanottaa muutoksen, joka on yhteisön lainsäädännön mukainen.”

Yhteenvetokertomus

346 Yhteenvetokertomuksessa selvitetään kolmea tutkintaa, joiden viitenumerot ovat FA/2005/70/GR, FA/2006/108/GR ja FA/2006/137/GR ja joiden tuloksista komissio ilmoitti vastaavasti vuoden 2006 tammikuussa, huhtikuussa ja elokuussa. Sen jälkeen, kun komission ja Helleenien tasavallan välillä oli käyty kutakin menettelyä koskevaa kirjeenvaihtoa ja kun 15.1.2007 päivätty yhteinen kutsu kahdenväliseen kokoukseen oli annettu ja kyseinen kokous pidetty, komissio lähetti 28.6.2007 päivätyllä kirjeellä pöytäkirjan kutakin menettelyä koskeneesta kokouksesta. Komissio ilmoitti kolmella 24.1.2008 päivätyllä kirjeellä virallisesti vaatimuksensa Helleenien tasavallalle. Sovitteluelimen annettua 10.7.2008 näitä kolmea menettelyä yhteisesti koskevan lausuntonsa, komissio ilmoitti 8.10., 6.10. ja 19.9.2008 päivätyillä kirjeillä lopullisen kantansa Helleenien tasavallalle.

347 Tutkinnasta viitenumero FA/2005/70/GR todettiin muun muassa, että menojen enimmäismäärä oli epäsuotuisten alueiden osalta vahvistettu 115 770 000 euroksi, vaikka menojen kokonaismäärä oli ollut 121 992 923,70 euroa, millä päädyttiin 6 222 923,70 euron suuruiseen ylitykseen. Asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohdan mukaan mukaan rahoitusta koskevat muutokset, jotka eivät kuulu kyseisen asetuksen 51 artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan, on ilmoitettava komissiolle ja tulevat voimaan päivänä, jona komissio vastaanottaa ne. Helleenien tasavalta ilmoitti komissiolle kyseisestä muutoksesta vasta 29.9.2004. Mainittu 6 222 923,70 euron summa ei siis ollut tukikelpoinen, koska menot olivat toteutuneet ennen kuin muutoshakemus oli tehty komissiolle. Perustelua, jonka mukaan vuodelta 2004 maksettu kokonaismäärä (eli 125,6 miljoonaa euroa) oli vuoden 2004 rahoitustaulukosta ilmenevää määrää (eli 145 miljoonaa euroa) pienempi, ei voitu hyväksyä, sillä 145 miljoonan euron määrä vastasi ohjelmaan käytettävissä olevaa kokonaismäärää eikä sitä siis voitu ottaa huomioon erityistoimenpiteenä.

348 Tutkinnassa, jonka viitenumero oli FA/2006/108/GR, oli toisaalta todettu, että markkinointivuonna 2005 viljelysmaahan liittyneissä maksuissa oli ollut viivästyksiä ja härkä- ja vasikka-alalla oli maksettu lisämaksuja. Jotta kaksinkertainen korjaus samalle markkinointivuodelle ja samalle talousarviomomentille määrättävine kiinteämääräisine korjauksineen olisi voitu välttää, korjausta alennettiin. Se oli lopulta 4 521 536,62 euroa, ja siinä otettiin huomioon jo sovelletut kiinteämääräiset korjaukset kaksinkertaisten korjausten välttämiseksi.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

349 Helleenien tasavalta esittää kymmenennen kanneperusteen, joka koskee tutkintaa, jonka viitenumero on FA/2005/70/GR, ja yhdennentoista perusteen, joka koskee tutkintaa, jonka viitenumero on FA/2006/108/GR.

Tutkintaa viitenumero FA/2005/70/GR koskeva kymmenes peruste, jonka mukaan tilien tarkastusta ja hyväksyntää koskevia sääntöjä ja asetusta N:o 817/2004 on rikottu, perusteluja ei ole esitetty ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu

350 Helleenien tasavalta riitauttaa epäsuotuisia alueita koskevan korjaksen, joka oli tehty rahoitusta koskevien enimmäismäärien ylityksen vuoksi. Se väittää, että komissiolle oli ilmoitettu kyseisestä muutoksesta ja että ylityksen määrä pysyy tukikelpoisena menona, sillä tilikauden aikana maksettua kokonaismäärää ei ollut ylitetty.

351 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei Helleenien tasavalta ole kiistänyt, että epäsuotuisille alueille alun perin säädettyjen menojen enimmäismäärä oli ylitetty 6 222 923,70 eurolla (ks. edellä 347 kohta).

352 Yhteenvetokertomuksesta, jota tältä osin ei ole riitautettu, ilmenee lisäksi, että muutos kuului asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohdan, jossa säädetään, että rahoitusta koskevat muutokset on ilmoitettava komissiolle ja että ne tulevat voimaan päivänä, jona komissio vastaanottaa ne, soveltamisalaan.

353 Asiakirja-aineistosta – etenkin yhteenvetokertomuksesta – ilmenee, että tämä ylitys johtui muutoksesta, josta ilmoitettiin komissiolle 29.9.2004, ja että kyseiset menot olivat syntyneet ennen kyseistä komissiolle ilmoittamista, ja tämä seikka on vahvistettu istunnossa ja merkitty istuntopöytäkirjaan.

354 Näin ollen kyseiselle toimenpiteelle alun perin varatun määrän ylittäneitä, ennen 29.9.2004 syntyneitä menoja ei voida katsoa suoritetun yhteisön sääntöjen mukaisesti.

355 Asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohdassa, jota sovelletaan nyt esillä olevassa asiassa, ei tosin edellytetä, että komissio hyväksyisi kyseisen muutoksen heti sen voimaantullessa, kuten Helleenien tasavalta korostaa.

356 Vaikka kyseisessä säännöksessä säädetään, että rahoitusta koskevat muutokset on ilmoitettava komissiolle vain tiedotustarkoituksessa, ilmoittamiselle asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu nyt esillä olevassa asiassa.

357 Tätä päätelmää ei kumoa Helleenien tasavallan esittämä perustelu, jonka mukaan asetuksella N:o 817/2004 sallitaan se, että jäsenvaltiot muuttavat ohjelma-asiakirjoja ja rahoitustaulukkoja. Kyseisen asetuksen säännöksillä määritellään nimenomaan muutosmahdollisuuksien puitteet sekä sisällöllisesti että noudatettavan menettelyn suhteen, eikä Helleenien tasavalta ole näyttänyt toteen, että komission toteamus, jonka mukaan asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohtaa ei ollut noudatettu, olisi virheellinen.

358 Helleenien tasavallan väitteet siitä, ettei lopullinen kertomus sisällä epäsuotuisia alueita koskevia perusteluja ja että riidanalainen päätös on riittämättömästi perusteltu, on nekin hylättävä.

359 Helleenien tasavalta on nimittäinen osallistunut kiinteästi kyseisen päätöksen valmisteluun, ja komission kanssa olleissa yhteydenpidoissa on käsitelty sekä kyseisen korjauksen määriä että sen oikeudellista perustaa (asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohta). Näin ollen se tunsi riidanalaisen päätöksen syyt, joten kyseistä päätöstä on edellä mieliin palautettu, alalla sovellettava oikeuskäytäntö (ks. edellä 73 kohta) huomioiden pidettävä riittävästi perusteltuna.

360 Helleenien tasavalta väittää lopuksi, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Se väittää, että enimmäismäärä oli ylitetty epäsuotuisien alueiden osalta mutta että vuodelle 2004 vahvistetulle maaseudun kehittämisohjelmalle vahvistettua enimmäismäärää ei ollut ylitetty, ja se vetoaa siihen, ettei EMOTR:lle ollut aiheutunut vahinkoa.

361 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa, että asetuksen N:o 1258/1999 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että muut kuin tavoite 1 -ohjelmia koskevat, yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat maaseudun kehittämistoimet rahoitetaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

362 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EMOTR:sta rahoitetaan vain yhteisön säännösten mukaisesti toteutettuja interventioita maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä. Näin ollen se jättää jäsenvaltioiden vastattaviksi kaikki muut menot, erityisesti ne summat, jotka kansalliset viranomaiset ovat virheellisesti katsoneet olevansa oikeutettuja suorittamaan tämän yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä (ks. vastaavasti ja analogisesti asia C-332/00, Belgia v. komissio, tuomio 18.4.2002, Kok., s. I-3609, 44 ja 45 kohta; ks. myös vastaavasti ja analogisesti asia 347/85, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 24.3.1988, Kok., s. 1749, 52 ja 53 kohta).

363 Kuten edellä 354 ja 356 kohdassa on todettu, epäsuotuisiin alueisiin liittyvien menojen enimmäismäärä ylitettiin eikä komissiolle ilmoitettu siitä asetuksen N:o 817/2004 51 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisella tavalla.

364 Komissio saattoi siis kyseisen sääntöjenvastaisuuden totettuaan pätevästi tehdä riidanalaisen päätöksen, ja näin on siitä Helleenien tasavallan esittämästä perustelusta huolimatta, jonka mukaan maatalouden kehittämisohjelmalle vuodelle 2004 varattua kokonaisenimmäismäärää ei ollut ylitetty. On nimittäin muistutettava, että maaseudun kehittämiseen liittyvän tukijärjestelmän tehokkuuden ja sen tavoitteiden toteutumisen takaamiseksi on tärkeää, että tukikelpoiset toimenpiteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja että jäsenvaltiot myötävaikuttavat tämän päämäärän saavuttamiseen noudattamalla niiden asetusten säännöksiä, joilla annetaan maaseudun kehittämisen tukemista koskevat säännöt, eikä tätä päämäärää voitaisi saavuttaa, jos jäsenvaltiot voisivat jakaa varat uudelleen sovellettavien säännösten vastaisesti (ks. vastaavasti edellä 73 kohdassa mainittu asia Alankomaat v. komissio, tuomio 30.9.2009, 118 kohta).

365 Näin ollen on päätettävä, ettei komissio ole loukannut suhteellisuusperiaatetta.

366 Kymmenes kanneperuste on siis hylättävä.

Yhdestoista, tutkintaa viitenumero FA/2006/108/GR koskeva kanneperuste, jonka mukaan tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyyn liittyviä sääntöjä on rikottu, asetusta N:o 296/96 on sovellettu väärin, tosiseikkoja on arvioitu väärin, perusteluja ei ole esitetty ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu

367 Helleenien tasavalta esittää, että maksujen viivästymiset johtuivat yhtäältä viljelysmaan osalta sellaisten valitusten tutkimisesta, jotka sen mukaan hyväksyttiin ja toisaalta naudanlihan osalta korvauksista ja myöhemmin maksetuista maksuista.

368 On syytä muistuttaa, että EMOTR:n vastattavaksi kuuluvat menot on laskettava siten, että oletetaan, että sovellettavan maatalouslainsäädännön mukaisia määräaikoja on noudatettu. Tästä seuraa, että kun kansalliset viranomaiset maksavat tukia määräajan päätyttyä, ne siirtävät EMOTR:n vastattavaksi – kuten asetuksen N:o 296/96 johdanto-osan neljäs perustelukappalekin osoittaa – sääntöjenvastaisia menoja, joiden osalta tukea ei voida myöntää (ks. vastaavasti asia C-253/97, Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999, Kok., s. I-7529, 126 kohta ja asia T-243/05, Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, Kok., s. II-3475, 116 kohta).

369 Asetuksen N:o 296/96 4 artiklan mukaan (ks. edellä 344 kohta) säädettyjen edellytysten ja määräaikojen ulkopuolella maksettuja menoja koskeviin ennakoihin tehdään vähennyksiä kyseisessä artiklassa asetettujen sääntöjen mukaisesti. Ainoastaan silloin, kun viivästyneenä maksetut menot eivät ylitä neljää prosenttia edellytyksien ja määräaikojen mukaisesti maksetuista menoista, mitään vähennystä ei kirjata, koska myöhästyneiden kuukausien lukumäärällä ei ole mitään merkitystä.

370 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, ettei Helleenien tasavalta ole kiistänyt maksujen myöhästymistä. Se ei myöskään ole kiistänyt sitä, että myöhästyneinä maksetut menot ylittivät kyseisen neljän prosentin rajan.

371 Se ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että tosiseikkoja olisi arvioitu väärin tai että komissio olisi rikkonut asetusta N:o 296/96 tai tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä koskevia sääntöjä.

372 Helleenien tasavalta väittää, että kyseinen korjaus olisi pitänyt erityisesti perustella.

373 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että ne syyt, joihin unionin yleisessä tuomioistuimessa on vedottu maksujen viivästymisiä perusteltaessa esitettiin komissiolle 3.7.2006 päivätyssä kirjeessä, ja että komissio hylkäsi ne sen vuoksi, ettei maksujen viivästymisiä voitu perustella kirjeessä esitetyillä perusteluilla. Kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjassa todetaan, että korjaus pysytettiin siitä syystä, että neljän prosentin rajan olisi pitänyt nostettujen kanteiden osalta riittää. Hallinnollinen menettely osoittaa, että komissio on lisäksi vähentänyt naudanliha-alaan maksujen ylityksen vuoksi sovellettavan korjauksen määrää välttääksen kaksinkertaisen korjauksen ja että se on tehnyt tästä maksujen viivästymistä koskevia päätelmiä. Yhteenvetokertomuksessa on yksityiskohtainen taulukko niistä rahoitusvaikutuksista, jotka jo tehdyillä vähennyksillä oli maksuihin.

374 Helleenien tasavalta, joka osallistui kiinteästi riidanalaisen päätöksen valmisteluun, tunsi näin ollen ne syyt, joiden vuoksi komissio piti kyseistä korjausta perusteltuna. Se ei myöskään ole esittänyt yhtään sellaista syytä tai oikeudellista perustaa, joiden nojalla voitaisiin vaatia, että perustelujen olisi pitänyt olla tarkemmat kuin edellä mieliin palautetussa, tätä alaa koskevassa vakiintuneessa oikeuskäytännössä edellytetään (ks. edellä 73 kohta). Tästä seuraa, että perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva väite on hylättävä.

375 Helleenien tasavalta väittää myös, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu siitä syystä, että komissio oli soveltanut asetuksessa N:o 296/96 säädettyä korjaustaulukkoa harkintavaltaansa käyttämättä.

376 Kuten komissio korostaa, asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä kohdassa komissiolle ei anneta minkäänlaista harkintavaltaa.

377 Asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan toisessa kohdassa tosin sallitaan se, että komissio soveltaa toisenlaista vähennysasteikkoa, jos joidenkin toimenpiteiden yhteydessä esiintyy erityisiä hallinnollisia edellytyksiä tai jos jäsenvaltiot antavat asialliset perustelut.

378 Tämä on kuitenkin poikkeusäännös, jota on näin ollen tulkittava suppeasti (edellä 368 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, 115 kohta).

379 Helleenien tasavallan tehtävänä on lisäksi näyttää toteen, että asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan toisessa kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, toisin sanoen sen on todistettava, että joidenkin toimenpiteiden yhteydessä esiintyy erityisiä hallinnollisia edellytyksiä, tai sen on annettava asialliset perustelut. Helleenien tasavallan on erityisesti näytettävä toteen, etteivät viivästykset olleet ylittäneet kohtuullisia rajoja (ks. vastaavasti C-331/00, Kreikka v. komissio, tuomio 18.9.2003, Kok., s. I-9085, 117 kohta ja edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 372 kohta).

380 Sen tehtäviin kuului nyt esillä olevassa asiassa näin näyttää toteen, että olemassa oli ollut viljelysmaata koskevia aikaisempia valituksia, joiden tutkiminen oikeutti maksuviivästykset (ks. vastaavasti edellä 63 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 375 kohta). Se ei kuitenkaan ole esittänyt tällaista näyttöä. Helleenien tasavalta ei ole myöskään perustellut naudanliha-alan korvausten maksamisen myöhästymistä.

381 Tämän vuoksi suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskeva väite on hylättävä.

382 Helleenien tasavalta vetoaa lopuksi siihen, ettei EMOTR:lle ole aiheutunut vahinkoa sen vuoksi, että asetuksen N:o 296/96 perusteella oli ennakkomaksuvaiheessa sovellettu 4 678 975,85 euron suuruista vähennystä, jonka määrä ylitti lopullisen korjauksen.

383 Näitä perusteluja ei kuitenkaan voida hyväksyä. Kuten edellä on muistutettu (ks. edellä 368 kohta), EMOTR:n vastattavaksi kuuluvat menot on laskettava siten, että oletetaan, että määräaikoja on noudatettu. Tästä seuraa, että kun kansalliset viranomaiset maksavat tukia määräajan päätyttyä, ne siirtävät EMOTR:n vastattavaksi menoja, joiden osalta tukea ei voida myöntää (ks. vastaavasti edellä 368 kohdassa mainittu asia Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999, 126 kohta ja asia T-251/04, Kreikka v. komissio, tuomio 20.6.2006, 78 kohta, e julkastu oikeustapauskokoelmassa). Perustelulla, jonka mukaan lopulta määrätty korjaus (eli 4 521 536,62 euroa) on pienempi kuin alun perin tehty vähennys (eli 4 678 975,85 euroa), ei tässä suhteessa ole merkitystä.

384 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että yhdestoista kanneperuste on hylättävä.

385 Kanne on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

386 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Forwood Dehousse Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä tammikuuta 2013.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt 1

1. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamista koskeva yleinen sääntely 1

2. Komission suuntaviivat 4

Asian tausta 6

Menettely ja asianosaisten vaatimukset 6

Oikeudellinen arviointi 7

1. Kanteen laajuus 7

2. Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat alalla ”hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus” tehtyjä korjauksia 8

Yhteisön lainsäädäntö 8

Yhteenvetokertomus 9

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta 10

Ensimmäinen peruste, jonka mukaan asiakirjoissa nro VI/5330/97 ja nro 17933/2000 määriteltyjä komission suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu väärin 10

Toinen kanneperuste, jonka mukaan tosiseikkoja on arvioitu väärin ja määrätyt korjaukset ovat suhteettomia 13

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee puuvilla-alalla sovellettuja korjauksia 14

Yhteisön lainsäädäntö 14

Yhteenvetokertomus 16

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta 18

Kolmas osa, jonka mukaan komission yhdennetyn järjestelmän puutteista esittämät toteamukset ovat virheellisiä 18

Neljäs osa, jonka mukaan ympäristötoimenpiteitä koskevat komission toteamukset ovat virheellisiä 20

Viides osa, jonka mukaan paikan päällä tehtyjä viljelyalojen tarkastuksia koskevat komission toteamukset ovat virheellisiä 22

Ensimmäinen ja toinen osa, joiden mukaan rahoituskorjaus on suhteeton 23

4. Kuudes kanneperuste, joka koskee nautaeläinpalkkion ja laajaperäistämispalkkion alalla sovellettuja korjauksia 25

Yhteisön lainsäädäntö 25

Tarkastukset 25

Teurastuspalkkio 26

Laajaperäistämispalkkio 27

Yhteenvetokertomus 29

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta 31

Nautaeläinpalkkioiden alalla tehdyt tarkastukset 31

– Ristiintarkastukset 31

– Paikan päällä tehtävät tarkastukset 32

5. Yhdeksäs kanneperuste, joka liittyy oliiviöljyalalla sovellettuihin korjauksiin 36

Yhteisön lainsäädäntö 36

Atk-rekisterit 36

Oliivirekisteri 37

Viljelyilmoitukset ja tarkastukset 38

Yhteenvetokertomus 39

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta 42

Määrättyjen korjausten virheellisyys 42

– Atk-rekisterien toimimattomuus 42

– Oliivirekisterin valmistumatta jääminen 43

– Viljelyilmoitusten epäluotettavuus 44

– Puutteet paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa 44

– Puutteet puristamojen tarkastuksissa 45

– AYMEEE:n ehdottamien seuraamusten riittämätön seuranta 45

Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen korjausta sovellettaessa ja riittämättömät perustelut 46

6. Kymmenes ja yhdestoista kanneperuste, jotka koskevat tilintarkastusalalla menoihin sovellettuja korjauksia 49

Yhteisön lainsäädäntö 49

Maksujen määräajat 49

Epäsuotuisten alueiden alan maksujen määräajat 50

Yhteenvetokertomus 51

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta 52

Tutkintaa viitenumero FA/2005/70/GR koskeva kymmenes peruste, jonka mukaan tilien tarkastusta ja hyväksyntää koskevia sääntöjä ja asetusta N:o 817/2004 on rikottu, perusteluja ei ole esitetty ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu 52

Yhdestoista, tutkintaa viitenumero FA/2006/108/GR koskeva kanneperuste, jonka mukaan tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyyn liittyviä sääntöjä on rikottu, asetusta N:o 296/96 on sovellettu väärin, tosiseikkoja on arvioitu väärin, perusteluja ei ole esitetty ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu 53

Oikeudenkäyntikulut 55